

Koleżanki i Koledzy

W obecnym wydaniu Biuletynu Informacyjnego Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej zamieszczamy ważne informacje związane z kolejnym w tej kadencji Sprawozdawczym Zjazdem Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, który odbył się w Katowicach w Domu Lekarza, w dniu 5 marca.

Zjazd odbył się w gorącej atmosferze ostatnich wydarzeń związanych z ogólnopolskim protestem lekarzy weterynarii. W Zjeździe uczestniczyli między innymi goście ze Słowacji, którym wręczono Odznakę Honorową „MERITUS” Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego, a także Główny Lekarz Weterynarii – Janusz Związek, kol. Krzysztof Matras - wiceprezes KRL-W i kol. Tomasz Pięknik - prezes Opolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

W Biuletynie zamieszczono wszystkie istotne uchwały zjazdowe, w tym dotyczące składki członkowskiej na najbliższy rok (dalej bez zmian) oraz budżetu Izby w 2011 r. Zjazd udzielił

Radzie Śl.IL-W absolutorium i przyjął sprawozdania Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego, Skarbnika i Komisji Rewizyjnej. Ponadto stosowną uchwałą zatwierdzono regulamin organizacji i trybu działania Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego Śl.IL-W. Zjazd przyjął też - po gorącej dyskusji i nie bez emocji - stanowiska, które również znajdziemy na kolejnych stronach.

Frekwencja na Zjeździe była nieco wyższa w porównaniu z poprzednim rokiem, ale i tak nie jest ona zadowalająca. Nasi delegaci, którym powierzyliśmy mandat w czasie rejonowych zebrań wyborczych, a którzy nie składając żadnego usprawiedliwienia nie przybyli na Zjazd, winni przemyśleć swoją postawę. Jest jeszcze czas na naprawienie tego błędu. Natomiast wszystkim uczestnikom Zjazdu pragnę gorąco podziękować za udział w tym wydarzeniu i aktywność w czasie Zjazdu, nawet pomimo tego, że w kilku przypadkach poszczególne poglądy nie uzyskały aprobaty większości.

W imieniu Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w związku ze zbliżającymi się Świętami Wielkanocnymi składam wszystkim Koleżankom i Kolegom oraz ich rodzinom i współpracownikom najlepsze życzenia.

*Dr Michał Konopa
Prezes Rady ŚlIL-W*

Z pracy Rady Śl.IL-W.....	2
Uchwała Nr 632/V/2010 Rady Śl.IL-W.....	3
Uchwała Nr 633/V/2010 Rady Śl.IL-W.....	4
Uchwała Nr 634/V/2010 Rady Śl.IL-W.....	4
Uchwała Nr 635/V/2010 Rady Śl.IL-W.....	5
Uchwała Nr 636/V/2010 Rady Śl.IL-W.....	6
Sprawozdanie z działalności Rady Śl.IL-W.....	7
Protokół z przeprowadzonej kontroli działalności Śl.IL-W.....	15
Sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śl.IL-W.....	18
Sprawozdanie z działalności Sądu Śl.IL-W.....	18
Sprawozdanie Skarbnika Śl.IL-W.....	19
T. Hapeta - Sprawozdawczy Zjazd lek. wet. Śl.IL-W.....	19
Uchwała Nr 6/2011 Sprawozdawczego Zjazdu lek. wet. Śl.IL-W.....	21
Uchwała Nr 7/2011 Sprawozdawczego Zjazdu lek. wet. Śl.IL-W.....	21
Uchwała Nr 8/2011 Sprawozdawczego Zjazdu lek. wet. Śl.IL-W.....	22
Stanowisko Sprawozdawczego Zjazdu lek. wet. Śl.IL-W.....	23
Rezolucja Sprawozdawczego Zjazdu lek. wet. Śl.IL-W.....	25
K. Kuczera - Warszawskie spotkanie robocze.....	25
Stanowisko KRL-W.....	26
K. Kuczera - Nowe zasady wystawiania recept.....	29
M.K - Odpady, aktualny temat.....	34
Protest i co dalej?.....	35
Dolny Kubin 2011 r.....	36
A. Szlichta - Mazury...Wilno.....	37
Konkurs fotograficzny.....	42
T. Hapeta - Na ostatniej stronie.....	43
Odeszli.....	44

Z PRACY RADY ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ

14.12.2010 r. (XIX posiedzenie)

Obecnych 14 członków Rady i troje gości: mec. Z. Klatka, przewodniczący Sądu i przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

Podjęte uchwały w sprawie – przeniesienia z innych izb – 2, skreślenia do innych izb – 2, w związku ze zgonem – 1, za granicę – 1, wykreślenia z ewidencji ZLZ – 3 (jedna uchwała z klauzulą natychmiastowej wykonalności, gdyż zmarł jedyny pracujący w tym ZLZ lekarz weterynarii), wpisu do ewidencji 4 nowych zakładów leczniczych dla zwierząt (1 wniosek wycofany, gdyż zrezygnował z pełnienia funkcji wskazany kierownik, jedyny lekarz weterynarii w tym zakładzie), wpisano czterech lekarzy weterynarii do rejestru upoważnionych do wystawiania paszportów, wygaszono jedną taką uchwałę w związku z wykreśleniem ZLZ z ewidencji, wszczęto uchwałami postępowania administracyjne w sprawie wykreślenia dwóch ZLZ z ewidencji prowadzonej przez Radę, a jedno takie postępowanie umorzono w związku z dopełnieniem ustawowego obowiązku, na wniosek umorzone zostały zaległe składki członkowskie, przyznano również premie za IV kwartał dla pracowni biura. Ponadto Rada uchwałą postanowiła dofinansować zaplanowane zawody narciarskie w Dolnym Kubiniu, wytypowała czterech lekarzy weterynarii do przyznania im odznaki honorowej Meritus – Zasłużony dla Samorządu Lekarzy Weterynarii, dokonała kilku przesunięć w budżecie oraz odsetek z konta OKO, jak również uchwałą zwołała Sprawozdawczy Zjazd Lekarzy Weterynarii (te pięć ostatnich uchwał w niniejszym numerze Biuletynu)

W dalszej części posiedzenia omówione zostały wyniki kontroli ZLZ, ustalono wzór sztandaru Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej z okazji 20-lecia samorządu zawodowego lekarzy weterynarii. Prezes złożył także relację z przebiegu posiedzenia KRL-W z dnia 09.12.2010 r. Ustalono zostało również, że do kontaktu z mediami w sprawach protestu lekarzy weterynarii upoważniony jest prezes, wiceprezes i członek Prezydium lek. wet. B. Kubica.

11.01.2011 r. (XX posiedzenie)

Obecnych 13 członków Rady i goście: mec. Z. Klatka, przewodniczący Sądu, przewodniczący Komisji Rewizyjnej, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

W trakcie posiedzenia podjęto następujące uchwały: w sprawie stwierdzenia prawa wykonywania zawodu i wpisu do rejestru lekarzy weterynarii – 1 uchwała, skreślenia lekarzy weterynarii do innych izb (trzy osoby), umorzone zostało postępowanie administracyjne w sprawie wykreślenia ZLZ w związku z uzupełnieniem braków, przyjęto zmiany w dwóch ZLZ, wpisano do ewidencji 3 ZLZ, wpisano do rejestru upoważnionych do wystawiania paszportów dwóch lekarzy weterynarii (na podstawie złożonych kompletnych wniosków), wykreślono na wniosek podmiotu prowadzącego 1 ZLZ, umorzone zostało postępowanie administracyjne w sprawie stwierdzenia utraty PWZ w związku z zadłużeniem ponad 12-miesięcznym, gdyż dług został częściowo spłacony. Po długiej dyskusji Rada postanowiła zrefundować część kosztów wygłoszenia wykładu podczas XII Śląskich Warsztatów Diagnostycznych w dniach 25-27.03.2011 r. w Wiśle, organizowanych przez Stowarzyszenie Śląska Poliklinika Weterynaryjna.

Następnie bardzo szczegółowo zostały omówione kwestie związane z przebiegiem protestu lekarzy weterynarii na terenie Śląska oraz całego kraju. Na wstępie jednak prezes złożył oświadczenie w sprawie swojego udziału w tym proteście. M. Konopa

przedstawił relację ze spotkania Prezydium z Powiatowymi Lekarzami Weterynarii, które miało miejsce w WIW Katowice, w dniu 28.12.2010 r., poinformował zebranych o udziale w proteście lekarzy weterynarii z innych izb, jak również, na podstawie danych otrzymanych z poszczególnych powiatów – na terenie działania Śl.I.L-W. Przedstawił zebranym przesłaną skargę, a dotyczącą przebiegu protestu w jednym z powiatów. Mecenaz Zenon Klatka wyraził swoją opinię na temat postępowania wobec lekarzy weterynarii, którzy nie chcieli dołączyć się do protestu.

W części posiedzenia dotyczącego spraw różnych i bieżących zostały omówione szczegóły przebiegu planowanych zawodów w Dolnym Kubiniu w dniach 4-5.02.2011 r. oraz obecności członków Prezydium i Rady na poszczególnych posiedzeniach. Temat obchodów 20-lecia samorządu zawodowego lekarzy weterynarii został przełożony na następne posiedzenie Rady.

08.02.2011 r. (XXI posiedzenie)

Obecnych 14 członków Rady i goście: mec. Z. Klatka, przewodniczący Sądu i przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

W pierwszej kolejności podjęto uchwały: w sprawie stwierdzenia prawa wykonywania zawodu i wpisania do rejestru lekarzy weterynarii Śl.I.L-W 2 absolwentów, wpisano do rejestru lek. wet. 2 osoby z przeniesienia z innych izb, skreślono z rejestru 3 lekarzy weterynarii (do innej izby 1, w związku ze zrzeczeniem się PWZ 1, w związku ze zgonem 1), wykreślono 4 zakłady lecznicze dla zwierząt z ewidencji na wniosek podmiotów prowadzących oraz 1 z urzędu w związku ze zgonem lekarza weterynarii, który był jego właścicielem i kierownikiem, podjęto 3 uchwały w sprawie zmian we wpisach w ewidencji ZLZ, do ewidencji ZLZ wpisano 6 zakładów leczniczych dla zwierząt, jeden wniosek odrzucono w związku z brakiem podpisów upoważnionych do złożenia takiego wniosku osób, do rejestru upoważnionych do wystawiania paszportów wpisano 1 lekarza weterynarii, a w przypadku 5 lekarzy dokonano stosownych zmian w uchwałach „paszportowych”, wygaszono także 4 takie uchwały w związku z wykreśleniem na wniosek ZLZ, w którym to zakładzie lekarze mieli takie upoważnienie, w stosunku do trzech lekarzy weterynarii wszczęto postępowanie administracyjne (w sprawie stwierdzenia utraty prawa wykonywania zawodu i skreślenia z rejestru w związku z zadłużeniem ponad 12 - miesięcznym), natomiast w związku z nieprzybyciem na wezwanie na posiedzenie Rady lekarza zainteresowanego, nie podjęto uchwały stwierdzającej utratę PWZ – dano koledze jeszcze jedną szansę. Rada postanowiła także nie przedłużać kolejny raz terminu na rozpoczęcie działalności weterynaryjnej w jednym z gabinetów weterynaryjnych (proceder ciągnie się już od 2008 roku), natomiast na wniosek podmiotu prowadzącego postanowiono przedłużyć o wskazany czas wykonanie uchwały naprawczej (do 31.03.2011 r.), rozpatrzone zostały pozytywnie trzy wnioski o umorzenie zaległych składek lub ich obniżenie (w związku z przedłużającą się chorobą, zaprzestaniem wykonywania zawodu lub wręcz zrzeczenia się PWZ, wnioski były udokumentowane i zasadne). Rada również postanowieniem sprostowała błąd pisarski, który wdarł się do uchwały w sprawie wykreślenia z rejestru lekarza weterynarii w związku z przeniesieniem na teren innej izby.

Po krótkiej przerwie prezes zdał relację z przebiegu konferencji poprzedzającej zawody narciarskie w Dolnym Kubiniu oraz z samych zawodów, jak również z posiedzenia KRL-W. z dnia 17.01.2011 r. Kolega K. Kuczera został wydelegowany na na-

radę, która odbędzie się w dniu 09.02.2011 r. na temat projektu zmiany ustawy w sprawie IW i Służby Cywilnej. Do honorowej nagrody Chirona został zgłoszony dr Zbigniew Blimke. Prezes również przedstawił skargę jednego z lekarzy weterynarii na działanie innych lekarzy weterynarii – sprawa została przekazana ROZ, jak również omówiono sposób postępowania w przypadku ZLZ, który został z urzędu wykreślony z rygorem natychmiastowej wykonalności, a nadal działa. Pozostałą część posiedzenia zdominował temat przygotowania do Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii ŚL.I.L.-W.

01.03.2011 r. (XXII posiedzenie)

Obecnych 13 członków Rady i troje gości: mec. Z. Klatka, przewodniczący Sądu i przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

Podczas obrad podjęto uchwały: w sprawie stwierdzenia prawa wykonywania zawodu i wpisania do rejestru lekarzy weterynarii ŚL.I.L.-W - 1 absolwent, wpisu do rejestru lekarzy weterynarii Śląskiej Izby lekarzy weterynarii z innej izby, skreślenia 3 lekarzy z rejestru (1 w związku z przeniesieniem na teren innej izby, 1 w związku z zgonem, 1 w związku z przeniesieniem za granicę), na wniosek – w sprawie wykreślenia 1 zakładu leczniczego dla zwierząt oraz z urzędu – w związku z zgonem lekarza weterynarii (jednocześnie kierownika i właściciela ZLZ), 1 w sprawie umorzenia postępowania administracyjnego zmierzającego do wykreślenia z ewidencji ZLZ, w sprawie zmian w regulaminach 5 zakładów leczniczych dla zwierząt, w sprawie wpisu do ewidencji 4 ZLZ, wpisano 2 lekarzy weterynarii do rejestru upoważnio-

nych do wystawiania paszportów, a w przypadku jednej uchwały „paszportowej” dokonano zmian. Rada podjęła również uchwałę w sprawie podziału wyniku finansowego za rok 2010.

Następnie zostały omówione wyniki kontroli ZLZ. W przypadku 1 podmiotu prowadzącego została podjęta uchwała tzw. naprawcza z wyznaczeniem terminu usunięcia uchybień.

Prezes złożył relację z przebiegu posiedzenia KRL-W. Wyjaśnił powody uchylecia uchwał w sprawie protestu oraz zwołania Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii. Zostały dopracowane wszystkie szczegóły dotyczące przebiegu Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii ŚL.I.L.-W, który ma się odbyć 05.03.2011 r. (propozycje kandydatur do poszczególnych organów Zjazdu). Wstępnie został omówiony także wygląd i zawartość folderu, który ma zostać wydany w związku z obchodami 20-lecia samorządu. Omówione zostały także sprawy dotyczące wydawania Biuletynu (zawartość najbliższego numeru, konieczność spotkania z przedstawicielem wydawnictwa). Poruszone zostały kwestie zachowania się lekarzy weterynarii podczas protestu (pisemna skarga na PLW zostanie przekazana do rozpatrzenia przez Komisję Etyki), jak również szkolenia z zakresu rtg i usg, które ma się odbyć w siedzibie Izby. Przewodniczący Komisji Etyki podniósł kwestię lekarzy weterynarii przechodzących na emeryturę.

Protokoły z poszczególnych posiedzeń dostępne są w biurze Izby.

Streszczenia dokonała Magdalena Górka.

UCHWAŁA NR 632/V/2010

Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie dofinansowania V Międzynarodowych Zawodów dla Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim o Puchar Euroregionu Beskidy, zaplanowanych na dzień 5 lutego 2011 r.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767), w myśl § 3 uchwały nr 8/2010 Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lek.-Wet. w Katowicach z dnia 13.03.2010 r. dot. budżetu Izby, uchwała się co następuje:

§ 1.

Przyznaje się kwotę 2500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) jako dofinansowanie V Międzynarodowych Zawodów dla Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim o Puchar Euroregionu Beskidy, które to zawody organizuje w dniu 05.02.2011 r. Śląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna oraz Słowackiej i Czeskiej Izby Weterynaryjnej.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W związku z prośbą organizatorów zawodów o dofinansowanie imprezy, w której czynny udział biorą członkowie Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Rada postanowiła jak w niniejszej uchwale.

Podpisy

1. Banaś Jadwiga
2. Fidler-Kwiatek Ewa
3. Fulińska Beata
4. Gruca Barbara
5. Grzesiczek Mariusz
6. Hapeta Tadeusz
7. John Wojciech
8. Konopa Michał Prezes Rady ŚL.I.L.-W.

9. Kryztofiak Zbigniew
10. Kubica Bogusław
11. Kuczera Konrad Sekretarz Rady ŚL.I.L.-W
12. Orlik Krzysztof
13. Paszek Adam
14. Wardęga Agnieszka
15. Wierzbinka Katarzyna
16. Zawadzki Jordan

UCHWAŁA NR 633/V/2010

Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie wystąpienia o przyznanie Odznaki Honorowej „MERITUS – Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego”.

Na podstawie uchwały nr 96/2001/II Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz § 2 regulaminu z dnia 20 kwietnia 2001 r. w sprawie ustanowienia Odznaki Honorowej „Meritus - Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego”, uchwała się co następuje:

§ 1

Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w głosowaniu wybrała do przyznania Odznaki Honorowej i dyplomu „Meritus – Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego” następujących lekarzy weterynarii:

1. lek. wet. Adam Paszek
2. lek. wet. Ladislav Stodola
3. lek. wet. Maria Kantikova
4. lek. wet. Peter Culen

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3

Uzasadnienie stanowią załączniki do niniejszej uchwały.

Podpisy

1. *Banaś Jadwiga*
2. *Fidler-Kwiatek Ewa*
3. *Fulińska Beata*
4. *Gruca Barbara*
5. *Grzesiczek Mariusz*
6. *Hapeta Tadeusz*
7. *John Wojciech*
8. *Konopa Michał Prezes Rady ŚLIL-W*

9. *Kryztofiak Zbigniew*
10. *Kubica Bogusław*
11. *Kuczera Konrad Sekretarz Rady ŚLIL-W*
12. *Orlik Krzysztof*
13. *Paszek Adam*
14. *Wardęga Agnieszka*
15. *Wierzbinka Katarzyna*
16. *Zawadzki Jordan*

UCHWAŁA NR 634/V/2010

Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie przesunięć środków finansowych w poszczególnych działach budżetu ŚLIL-W w 2010 r.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767) i § 3 uchwały nr 8/2010 Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 13.03.2010 r. w sprawie budżetu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej na 2010 r., uchwała się co następuje:

§ 1

Dokonuje się zmian w budżecie Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w 2010 r. następująco:

Zmniejsza się pozycje:

- usługi telekomunikacyjne	8000,00
- opłaty pocztowe	3000,00
- pozostałe koszty	1000,00
- umowy-zlecenia i o dzieło	6000,00
- delegacje członków Rady i Prezydium	6000,00
- delegacje Komisji Rewizyjnej	1500,00
- paszporty - materiały	1500,00

razem

27000,00

Zwiększa się pozycje:

- najem pomieszczeń	4000,00
- artykuły spożywcze i woda mineralna	2000,00
- płace zasadnicze pracowników	6000,00
- delegacje ROZ	3000,00
- paszporty – wysyłka	1500,00
- zapomogi	2700,00
- składki na rzecz KIL-W	4000,00
- koszty imprez i sympozjum	3800,00

razem 27000,00

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie:

Powyższa uchwała nie powoduje dodatkowych skutków finansowych, natomiast spowoduje dostosowanie planu wydatków do faktycznych potrzeb w tym zakresie.

Podpisy

1. *Banaś Jadwiga*
 2. *Fidler-Kwiatek Ewa*
 3. *Fulińska Beata*
 4. *Gruca Barbara*
 5. *Grzesiczek Mariusz*
 6. *Hapeta Tadeusz*
 7. *John Wojciech*
 8. *Konopa Michał Prezes Rady ŚLIL-W*

9. *Kryztofiak Zbigniew*
 10. *Kubica Bogusław*
 11. *Kuczera Konrad Sekretarz Rady ŚLIL-W*
 12. *Orlik Krzysztof*
 13. *Paszek Adam*
 14. *Wardęga Agnieszka*
 15. *Wierzbinka Katarzyna*
 16. *Zawadzki Jordan*

UCHWAŁA NR 635/V/2010

Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie przekazania odsetek z rachunku bankowego ŚLIL-W „OKO” w ING Banku Śląskim w 2010 r. na rzecz kosztów związanych z zakupem artykułów biurowych i eksploatacyjnych.

Na podstawie art. 10, ust. 1 pkt. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767) oraz uchwały nr 8/2010 Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 13.03.2010 r. w sprawie budżetu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej na 2010 r., uchwała się co następuje:

§ 1

1. Kwotę uzyskaną z odsetek lokaty złożonej przez ŚLIL-W na rachunku bankowym „OKO” w ING Banku Śląskim w 2010 r. przeznacza się w całości na pokrycie kosztów związanych z zakupem artykułów biurowych i eksploatacyjnych.
2. Kwota uzyskanych odsetek lokaty złożonej przez ŚLIL-W na rachunku bankowym „OKO” w ING Banku Śląskim w 2010 r. zostaje przypisana w budżecie ŚLIL-W na rok 2010 do pozycji dochodów i równocześnie w tej samej wysokości następuje zwiększenie kwoty przeznaczonej na zakup artykułów biurowych i eksploatacyjnych.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Mając na względzie zapisy zawarte w cytowanych na wstępie przepisach prawa mówiące o sposobie gospodarowania finansami i majątkiem Izby oraz zapisów w uchwale budżetowej na rok 2010 należało postanowić jak w sentencji niniejszej uchwały.

Podpisy

1. Banaś Jadwiga
2. Fidler-Kwiatek Ewa
3. Fulińska Beata
4. Gruca Barbara
5. Grzesiczek Mariusz
6. Hapeta Tadeusz
7. John Wojciech
8. Konopa Michał Prezes Rady ŚLIL-W

9. Kryztofiak Zbigniew
10. Kubica Bogusław
11. Kuczera Konrad Sekretarz Rady ŚLIL-W
12. Orlik Krzysztof
13. Paszek Adam
14. Wardęga Agnieszka
15. Wierzbinka Katarzyna
16. Zawadzki Jordan

UCHWAŁA NR 636/V/2010

Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie zwołania Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej w marcu 2011 r.

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767) uchwała się co następuje:

§ 1

Zwołuje się w marcu 2011 r. Sprawozdawczy Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach

§ 2

Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej upoważnia prezesa i Prezydium do jego organizacji i wydatkowania niezbędnych w tym celu środków finansowych.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Podpisy

1. Banaś Jadwiga
2. Fidler-Kwiatek Ewa
3. Fulińska Beata
4. Gruca Barbara
5. Grzesiczek Mariusz
6. Hapeta Tadeusz
7. John Wojciech
8. Konopa Michał Prezes Rady ŚLIL-W

9. Kryztofiak Zbigniew
10. Kubica Bogusław
11. Kuczera Konrad Sekretarz Rady ŚLIL-W
12. Orlik Krzysztof
13. Paszek Adam
14. Wardęga Agnieszka
15. Wierzbinka Katarzyna
16. Zawadzki Jordan

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI RADY ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ ZA OKRES OD 13.03.2010 r. DO 5.03.2011 r.

W okresie sprawozdawczym Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach działała bez zmian w następującym składzie: Jadwiga Banaś, Ewa Fidler-Kwiatek, Beata Fulińska, Barbara Gruca, Mariusz Grzesiczek, Tadeusz Hapeta, Wojciech John, Michał Konopa, Zbigniew Krysztofiak, Bogusław Kubica, Konrad Kuczera, Krzysztof Orlik, Adam Paszek, Katarzyna Wierzbinka, Agnieszka Wardęga i Jordan Zawadzki. Bez zmian działało także Prezydium Rady Śl.IL-W w składzie: kol. Mariusz Grzesiczek - wiceprezes, kol. Krzysztof Orlik – sekretarz, kol. Katarzyna Wierzbinka – sekretarz i koledzy Bogusław Kubica i Konrad Kuczera - członkowie.

Ograniczono, jak w poprzednim roku, wydawanie Biuletynu Informacyjnego Śl.IL-W do 2 wydań w roku i jednocześnie rozwinięto działalność informacyjną za pośrednictwem strony internetowej naszej Izby. Zgodnie z regulaminem organizacji organów Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i trybu ich działania funkcjonowały 4 komisje stałe Śl.IL-W: Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki, przewodnicząca - kol. Beata Fulińska, członkowie: kol. kol. Andrzej Alweil, Barbara Gruca, Mariusz Grzesiczek, Wojciech John, Bogusław Kubica, Krzysztof Orlik, Wiesław Jadanowski, Zbigniew Krysztofiak, Mirosława Lewicka, Alina Srokol, Mariusz Stefanek, Dariusz Dubiel i Jordan Zawadzki, Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej - przewodniczący - kol. Konrad Kuczera, członkowie: kol. kol. Ewa Fidler-Kwiatek, Agnieszka Wardęga, Bogusław Kubica, Adam Paszek, Tomasz Wysocki, Tadeusz Sarna i Katarzyna Wierzbinka, Komisja Etyki, Deontologii i Historii Zawodu, Przewodniczący - Kol. Jordan Zawadzki, Członkowie: Kol. Kol. Janusz Gutmański, Karol Piwowarek, Roman Piotrowski i Andrzej Szlichta, Komisja Finansowa i Samopomocy Koleżeńskiej, przewodniczący - kol. Zbigniew Krysztofiak, członkowie. kol. Sylwia Tokarska i kol. Jordan Zawadzki. Ponadto utrzymano działanie Nadzwyczajnej Komisji ds. Lekarzy Weterynarii Emerytów i Rencistów. W skład tych wszystkich komisji wchodził członkowie Rady, a także i inni członkowie naszego samorządu.

W czasie ostatniego Sprawozdawczego Zjazdu w Katowicach w dniu 13 marca 2010 r. przyjęto do realizacji następujące uchwały oraz stanowiska:

1. Uchwały:

- uchwała nr 1/2010 w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia regulaminu Sprawozdawczego Zjazdu,
- uchwała nr 2/2010 w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdania Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,
- uchwała nr 3/2010 w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdania Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- uchwała nr 4/2010 w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdania Sądu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,
- uchwała nr 5/2010 w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdania Komisji Rewizyjnej,
- uchwała nr 6/2010 w sprawie stwierdzenia absolutorium,
- uchwała nr 7/2010 w sprawie składki członkowskiej w okresie 2010/2011,
- uchwała nr 8/2010 w sprawie budżetu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej na rok 2010.

2. Ponadto Zjazd przyjął stanowiska:

- dotyczące wystąpienia w sprawie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie organizacji terenowych organów administracji rządowej;
- w sprawie konieczności zmian rozporządzenia w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej oraz rozporządzenia w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii;
- w sprawie różnic interpretacyjnych ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 z późniejszymi zmianami).

Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej przyjęła do wykonania wszystkie zadania wynikające z uchwał i stanowisk podjętych przez zjazd. Budżet realizowano w zakresie określonym uchwałą zjazdu. Wszystkie stanowiska publikowano na stronie internetowej i w Biuletynie Informacyjnym Śl.IL-W. Stanowiska przekazano do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zwłaszcza w przypadku ostatniego z wyżej wymienionych stanowisk prowadzono także później korespondencję trafiając jednakże na niezrozumienie i niechęć do wspólnego rozwiązania problemu.

Samorząd zawodowy lekarzy weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej liczy dzisiaj 994 (na dzień 31.01.2011 r.) osoby, w tym 41 lekarzy weterynarii emerytów lub rencistów nie wykonujących zawodu.

W okresie sprawozdawczym dokonano wpisu do rejestru członków Izby Śląskiej 44 absolwentów, którzy uzyskali prawo wykonywania zawodu oraz 8 osób, które przeniosły się z terenu innych izb. W tym samym okresie skreślono z rejestru z powodu przeniesienia do innych izb 16 lekarzy weterynarii. Skreślono z rejestru również 3 lekarzy weterynarii w związku z podjęciem pracy w zawodzie lekarza weterynarii w innym kraju Unii Europejskiej. Zrzekły się prawa wykonywania zawodu 4 osoby, a 6 osób skreślono z powodu śmierci. Prawo wykonywania zawodu w związku z nieopłaceniem składek członkowskich za okres dłuższy, niż 12 miesięcy utracił 1 lekarz weterynarii.

Na terenie działania Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej funkcjonuje 468 zakładów leczniczych dla zwierząt – stan na dzień 31.12.2010 r. (stan na dzień 1.01.2010 r. – 453 zakłady, skreślono w czasie całego roku 32 zakłady, a wpisano do rejestru 47 zakładów). Wykaz zakładów leczniczych dla zwierząt jest uaktualniany bezpośrednio po każdym posiedzeniu Rady Śl.IL-W.

Z PRAC RADY

Rada Śląskiej Izby utrzymała zwyczaj ustalania na początku roku terminarza posiedzeń, w czasie całego danego roku w celu usystematyzowania pracy i ułatwienia załatwiania spraw administracyjnych w Izbie członkom samorządu. Teoretycznie w założeniu prezesa Rady miało to także ułatwić uzyskanie wysokiej frekwencji członków Rady na jej posiedzeniach. Informacja o terminach posiedzeń Rady jest publikowana, a programy poszczególnych posiedzeń są przedstawiane na stronie internetowej.

W okresie sprawozdawczym Rada zajmowała się wszystkimi sprawami administracyjnymi oraz wszelkimi istotnymi dla zawodu zagadnieniami merytorycznymi.

W okresie od 13 marca 2010 r. do dnia 8 lutego br. (to jest do dnia sporządzania niniejszego sprawozdania) Rada Śl.II.-W odbyła 10 posiedzeń. Jeszcze przed zjazdem zaplanowano posiedzenie Rady Śl.II.-W w Katowicach w dniu 1 marca 2011r. Rada podjęła uchwały, które przedstawiono poniżej w zestawieniu za 2010 r. i w okresie międzyczludzowym:

Podjęte przez Radę Śl.II.-W uchwały od stycznia do grudnia 2010 r.

Data posiedzenia Rady	19.01. 2010	09.02. 2010	09.03. 2010	13.04. 2010	11.05. 2010	08.06. 2010	27.07. 2010	07.09. 2010	12.10. 2010	09.11. 2010	14.12. 2010	razem
Absolwenci przyjęci do Śl.II.-W		4	1	5	10	13	10	1		3		47
Dofinansowania											1	1
Fundacja							1					1
Instrukcja kancelaryjna	1											1
Komisje					1							1
Nagroda dla absolwenta					1							1
Naprawcza						1				1		2
Odznaczenia							1				1	2
OKO											1	1
Pasporty wpis		6	4	4	2	4	2	2	4	3	4	35
Pasporty wygaśnięcie	3				1		1	5	1		1	12
Pasporty zmiany	2		2	1	3		5	7	1			21
Podział wyniku finansowego za 2008			1									1
Podział wyniku finansowego za 2009				1								1
Premie		1		1			1		1		1	5
Przyjęci z innych izb		3	1	1		1		2	1		2	11
Przyjęcie regulaminu sekretar. ROZ		1										1
Skreślenie - zrzczenie PWZ			1			1			1	1		4
Skreślenie do innych izb	2		1	1	1	1	2	1	3	1	2	15
Skreślenie za długi									2			2
Skreślenie za granicę				1				1			1	3
Uchylenie uchwały										1		1
Umorzenia składek			1	1		1		2	1	1	1	8
Umorzenie postępów admin	1			1				1	1			4
Umorzenie postępów admin ZLZ			1	1					1	1	1	5
Wpis ZLZ	7	4	2	5	2	5	4	1	10	3	4	47
Wszczęcie post admin ZLZ		5				1			2		2	10
Wszczęcie postępowania admin					3		1	1		2		7
Wykreślenie ZLZ	5	2	1	2	3	3	4	2	4	3	3	32
Zakresy czynności	1											1
Zapomogi	3						2					5
Zgon			1		1			3			1	6
Zmiana terminu wykonania uchwały		1		1								2
Zmiana w budżecie											1	1
Zmiany w reg ZLZ	2	4	7	3	2	6	6	11	3	6		50
Zwołanie zjazdu	1										1	2
Razem liczba uchwał w miesiącu	28	31	24	29	30	37	40	40	36	26	28	349

Podjęte przez Radę ŚL.I.L.-W uchwały od zjazdu (2010) do zjazdu (2011)

Data posiedzenia Rady	09.03. 2010	13.04. 2010	11.05. 2010	08.06. 2010	27.07. 2010	07.09. 2010	12.10. 2010	09.11. 2010	14.12. 2010	11.01. 2011	08.02. 2011	razem
Absolwenci przyjęci do ŚL.I.L.-W	1	5	10	13	10	1		3		1	2	46
Dofinansowania					2				1	1		4
Fundacja					1							1
Komisje			1									1
Nagroda dla absolwenta			1									1
Naprawcza				1								1
Odznaczenia									1			1
OKO									1			1
Paszporty wpis	4	4	2	4	2	2	4	3	4	2	1	32
Paszporty zmiany	2	1	4		6	12	2		1		9	37
Premie		1			1		1		1			4
Przeniesieni do innych izb	1	1	1	1	2	1	3	1	2	3	1	17
Przyjęci z innych izb	1	1		1		2	1		2		2	10
Skreślenie za granicę		1				1			1			3
Skreślenie ZLZ	1	1	1	3	4	1	4	3	3	1	5	27
Śmierć	1		1			3			1		1	7
Uchylenie uchwały	1							1				2
Umorzenia składek	1	1		1		2	1	1	1		3	11
Umorzenie postępów admin		1					1	2		1	1	6
Umorzenie postępów admin ZLZ		1				1	1	1	1	1		6
Wpis ZLZ	2	5	2	5	4	1	10	3	4	3	6	39
Wszczęcie post admin ZLZ				1			1		2			4
Wszczęcie postępowania admin			3		1	1	1				3	9
Zmiana terminy wykonania uchwały		1									1	2
Zmiana w budżecie									1			1
Zmiany w reg. ZLZ	7	3	2	6	6	11	3	6		2	3	49
Zrzeczenie PWZ	1			1			1	1			1	5
Zwołanie zjazdu									1			1
Podział wyniku finansowego za 2008 r.	1											1
Podział wyniku finansowego za 2009 r.		1										1
Wykreślenie ZLZ z urzędu		1	2			1						4
Kapituła					1							1
Skreślenie brak wpłat skł. czł.							2					2
Razem liczba uchwał w miesiącu	24	29	30	37	40	40	36	25	28	15	39	343

Z tabel przedstawionych powyżej wynika szeroki zakres spraw, jakimi zajmowała się Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Niejednokrotnie sprawy miały trudny charakter i wymagały dogłębnej opinii prawnej oraz dużego zaangażowania biura i członków Rady. Bywało też i tak, że niefrasobliwość lekarzy weterynarii w załatwianiu spraw urzędowych komplikowała nawet proste do rozwiązania problemy.

Rada w okresie sprawozdawczym przyjęła następujące stanowiska w sprawach, które uznano za istotne dla zawodu:

1. Stanowisko Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 12 października 2010 r. w sprawie gotowości do przystąpienia do protestu w związku z brakiem nowelizacji rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz.U. nr 178. poz. 1837 z późniejszymi zmianami).

2. Stanowisko Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie projektu uchwały w sprawie ustawicznego kształcenia lekarzy weterynarii.

3. Stanowisko Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 8 czerwca 2010 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia lekarzy weterynarii za dokonanie szczepienia przeciwko wściekliźnie.

4. Stanowisko Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 27 lipca 2010 r. w sprawie propozycji zmiany ustawy z dnia

21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Obecność koleżanek i kolegów na posiedzeniach Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz jej Prezydium przedstawiono w tabelach poniżej:

Obecność na posiedzeniach Rady V kadencji

Lp. Imię i nazwisko	13.04. 2010	11.05. 2010	08.06. 2010	27.07. 2010	07.09. 2010	12.10. 2010	09.11. 2010	14.12. 2010	11.01. 2011	08.02. 2011	01.03. 2011
1. Michał Konopa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
2. Jadwiga Banaś	x	x	x	x	x	o	o	x	x	x	
3. Ewa Fidler-Kwiatek	x	x	o	x	o	o	o	o	x	x	
4. Beata Fulińska	o	o	x	x	x	x	x	x	x	x	
5. Barbara Gruca	x	x	o	x	x	x	x	o	x	o	
6. Mariusz Grzesiczek	o	x	x	x	x	o	o	x	x	x	
7. Tadeusz Hapeta	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
8. Wojciech John	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
9. Zbigniew Krysztofiak	x	o	x	o	o	x	o	x	x	x	
10. Bogusław Kubica	o	x	o	o	x	x	x	x	o	x	
11. Konrad Kuczera	o	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
12. Krzysztof Orlik	o	x	x	x	x	o	x	x	x	x	
13. Adam Paszek	x	x	x	o	x	x	o	x	x	x	
14. Katarzyna Wierzbinka	o	o	o	x	o	x	o	o	o	x	
15. Agnieszka Wardęga	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
16. Jordan Zawadzki	x	x	x	x	o	x	x	x	x	x	

Legenda:

x – obecny

o - nieobecny

Obecność na posiedzeniach Prezydium Rady V kadencji

Lp. Imię i nazwisko	06.04. 2010	04.05. 2010	01.06. 2010	20.07. 2010	07.09. 2010	05.10. 2010	09.11. 2010	14.12. 2010	29.01. 2011	11.01. 2011	08.02. 2011
1. Michał Konopa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2. Mariusz Grzesiczek	o	x	x	o	x	x	x	x	x	x	x
3. Bogusław Kubica	x	o	x	x	x	o	x	x	x	o	o
4. Konrad Kuczera	o	o	x	x	x	o	x	x	x	x	x
5. Krzysztof Orlik	x	x	x	x	x	o	x	x	x	x	x
7. Adam Paszek	o	o	x	x	x	x	o	x	x	x	x

Legenda:

x - obecny

o - nieobecny

W okresie od września 2010 r. do lutego 2011 r. samorząd lekarzy weterynarii podjął zdecydowane kroki w sprawach istotnych dla zawodu, a w których dotychczasowe rozmowy, stanowiska i apele nie przynosiły żadnego skutku. Początkowo Prezydium KRL-W wezwało nawet do natychmiastowego odstąpienia od wykonywania czynności z wyznaczenia powiatowego lekarza weterynarii. Także i my uznaliśmy, że byłaby to forma niedopuszczalnego i niezgodnego z prawem działania. W związku z tym KRL-W podjęła uchwałę nr 28/2010/V, a następnie w ramach zaostrzenia działania uchwałę nr 30/2011/V. Nasze postulaty określono w uchwale KRL-W nr 28/2010/V z dnia 9 grudnia 2010 r. i brzmiały one następująco:

- a) Nowelizacja rozporządzenia w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii zgodnie z projektem Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 30 listopada 2009 roku oraz Apelem VIII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26 czerwca 2009 roku w sprawie zmiany rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
- b) Regulacja płac lekarzy weterynarii zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej do poziomu wynagrodzeń zbliżonego do obowiązującego w innych krajach Unii Europejskiej zgodnie z Apelem VIII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26 czerwca 2009 roku w sprawie płac i sytuacji kadrowej Inspekcji Weterynaryjnej.
- c) Odstąpienie od łączenia organów Inspekcji Weterynaryjnej z innymi inspekcjami w ramach resortu rolnictwa,
- d) Wyłączenie struktur Inspekcji Weterynaryjnej z pakietu ustaw dot. konsolidacji i racjonalizacji zatrudnienia w administracji państwowej

Kalendarium wydarzeń, w tym z udziałem Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej przedstawia poniższe zestawienie:

L.p.	DATA	WYDARZENIE	UWAGI
1.	15.09.2010	Posiedzenie Prezydium KRL-W w Warszawie – początek akcji - ankiety	
2.	30.09.2010	Posiedzenie Prezydium KRL-W w Bełchatowie – wstępne wyniki ankiety	
3.	12.10.2010	Posiedzenie Rady Śl.IL-W- stanowisko w sprawie przystąpienia do protestu	www
4.	2.11.2010	Rozporządzenie MRiRW zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną	
5.	25.11.2010	Komunikat prezesa KRL-W – o skutkach wejścia w życie rozporządzenia MRiRW i stanowisku Izby	www
6.	5-6.11.2010	Posiedzenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej - Sandomierz	
7.	9.12.2010	Posiedzenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej - W-wa (uchwała nr 28/2010/V i Apel)	
8.	10.12.2010	Apel KRL-W i uchwała nr 28/2010/V	www
9.	13.12.2010	Powiadomienie PLW, przesłanie także uchwały nr 28/2010/V, anonsowanie zebrania Izby i PLW	e-mail
10.	14.12.2010	Posiedzenie Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	
11.	22.12.2010	Do PLW przypomnienie uchwały nr 28/2010/V, zaproszenie na zebranie w K-cach w dniu 28.12.2010 r. w bibliotece ZHW oraz prośba do PLW o przesłanie wyciągu z rejestru prowadzonego zgodnie z art. 16 ustawy o IW – imienny wykaz lekarzy weterynarii wyznaczonych	e-mail
12.	27.12.2010	Pismo wyjaśniające przyczyny podjęcia uchwał KRL-W do posłów i senatorów woj. śląskiego	poczta
13.	28.12.2010.	Zebranie Prezydium Rady Śl.IL-W z WLW i PLW w Katowicach	
14.	29.12.2010.	Powtórna prośba do niektórych PLW o przesłanie imiennego wykazu lekarzy weterynarii	e-mail
15.	29.12.2010	Komunikat zespołu negocjacyjnego KRL-W o stanie rozmów	www
16.	29.12.2010	Komunikat zespołu negocjacyjnego KRL-W nawołujący do odmowy zawierania umów dot. badania mięsa	
17.	30.12.2010	Rozporządzenie Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia programu zwalczania choroby Aujeszky`ego u świń (zniesienie obowiązku posiadania niektórych świadectw)	
18.	30.12.2010	Komunikat prezesa Rady Śl.IL-W – uchwały i protest nadal obowiązują	www
19.	3.01.2011	Telefoniczne rozeznanie w PIW o sytuacji w zakresie odmowy podpisywania umów	
20.	3.01.2011	Oświadczenie prezesa KRL-W o świadectwach weterynaryjnych	www
21.	4.01.2011	Posiedzenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej W-wa (uchwała nr 30/2011/V)	
22.	5.01.2011	Komunikat prezesa Rady Śl.IL-W o posiedzeniu KRL-W i w załączniku uchwała nr 30/2011/V	www
23.	5.01.2011	Indywidualne wystąpienie do lekarzy weterynarii dotychczas pełniących obowiązki lekarzy urzędowych informujące o uchwałach KRL-W	poczta
24.	5.01.2011	Wystąpienie do PLW z informacjami po posiedzeniu KRL-W i załączoną uchwałą nr 30/20-11/V	e-mail
25.	5.01.2011	Wystąpienie do PLW z apelem o właściwe zachowanie się i zachowaniem rozsądku i rozważli	e-mail
26.	10.01.2011	Komunikat o posiedzeniu Rady Śl.IL-W w dniu 11.01.2011 r. i aktualnościach dotyczących protestu	www
27.	10.01.2011	Wystąpienie do PLW z prośbą o informację dotyczącą stanu aktualnego w zakresie umów	e-mail

28.	10.01.2011	Wystąpienie prezesa Rady Śl.IL-W do wszystkich członków Rady z informacją i prośbą o niezawodny udział w posiedzeniu	e-mail
29.	11.01.2011	Posiedzenie Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	
30.	11.01.2011	Komunikat zespołu negocjacyjnego z dnia 10 stycznia 2011 r.	www
31.	12.01.2011	Komunikat prezesa Rady Śl.IL-W o przebiegu posiedzenia Rady, statystyka dotycząca umów w woj. śląskim	www
32.	17.01.2011	Posiedzenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej W-wa (uchwała nr 32 i 33 /2011/V)	
33.	18.01.2011	Komunikat prezesa Rady ŚlIL-W o posiedzeniu KRL-W w W-wie, uchwała nr 32/2011/V i 33/2011/V	www
34.	18.01.2011	Wystąpienie Prezesa Rady Śl.IL-W do PLW o posiedzeniu KRL-W w W-wie, uchwały nr 32/2011/V i 33/2011/V	e-mail
35.	25.01.2011	Komunikat KRL-W – stan aktualny negocjacji	www
36.	25.01.2011	Pismo zastępcy GLW – termin zawierania umów	www
37.	25.01.2011	Opinia prawna KIL-W dot. terminu zawierania umów	www
38.1-31.01.2011		Zebrań z lekarzami posiadającymi wyznaczenia PLW – Bielsko-Biała, Cieszyn, Wodzisław, Rybnik	

Nowelizacja ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, a ogłoszona w Dzienniku Ustaw nr 220, poz. 1433. nakazała wykonanie pewnych nowych obowiązków dla podmiotów prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt. W 2009 r. i jeszcze w 2010 r. w pojedynczych przypadkach Rada Śl.IL-W w wyniku tej zmiany przyjmowała do dokumentacji w prowadzonym rejestrze zakładów leczniczych dla zwierząt kopie wpisów do ewidencji działalności gospodarczej lub do Krajowego Rejestru Sądowego oraz wskazane ustawą oświadczenia. Prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt, a więc działalność regulowaną w myśl ustawy o swobodzie działalności gospodarczej był zobowiązany dla zalegalizowania działalności dokonać wpisu do ewidencji działalności gospodarczej (lub KRS) oraz do ewidencji prowadzonej przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną. W 2010 r. nie bez trudności i podjęcia działań administracyjnych to zagadnienie uporządkowano w całości.

Rada promowała najlepszych absolwentów wydziałów medycyny weterynaryjnej z terenu działania naszej Izby. Dla najlepszego absolwenta z takiego wydziału na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu, podobnie jak w roku ubiegłym ufundowano nagrodę książkową i finansową.

Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej na bieżąco kontrolowała wykonanie budżetu przyjętego na 2010 r. dokonując odpowiednich korekt finansowych zgodnie z uchwałą ostatniego Zjazdu. Przychody Izby stanowiły dalej głównie składki członkowskie, wpływy za wpis do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, opłaty za zmianę wpisu w ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt oraz sprzedaż paszportów upoważnionym lekarzom weterynarii. Stale kontrolowano zarówno dystrybucją paszportów, jak i prawidłowością ich wydawania. W tej sprawie podejmowano wiele uchwał na wnioski lekarzy weterynarii lub z własnej inicjatywy (stwierdzenie wygaśnięcia uchwał, zmiany w treści uchwał), a także występowano do lekarzy weterynarii popełniających jakiegokolwiek błędy w wystawianiu paszportów lub znakowaniu zwierząt towarzyszących, dla których wystawiano paszport.

Śląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna należy, jak w poprzednich latach, pod względem ilości rozprawianych paszportów dla zwierząt towarzyszących, obok Warszawskiej Izby, do czołówki w Polsce. W 2010 r. w naszej Izbie lekarze weterynarii zakupili 4517 paszportów. Dystrybucja paszportów to nadal administracyjnie uciążliwy obowiązek Izby. System, który wprowadzono, wydaje się, że jest dalej korzystny zarówno dla lekarzy weterynarii w zakładach leczniczych dla zwierząt, jak i dla dystrybutora, czyli izb lekarsko-weterynaryjnych. Zaopatrywanie lekarzy weterynarii także drogą pocztową za zaliczeniem pocztowym nie we wszystkich izbach okręgowych jest praktykowane.

zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2004	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2005	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2006	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2007	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2008	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2009	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2010	zakup przez lek.wet. w poszczególnych miesiącach w roku 2011
0	628	280	388	417	392	386	409
0	355	240	377	381	249	256	188
0	654	312	334	450	276	289	
0	584	428	554	563	548	384	
0	817	380	491	435	392	334	
0	729	550	564	495	563	574	
0	746	480	772	674	474	671	
0	809	625	738	472	509	493	
0	833	470	400	366	421	313	
1127	691	394	371	430	342	253	
1014	484	193	321	184	294	284	
534	705	245	243	280	289	280	
2675	8035	4597	5553	5147	4749	4517	597

Pasporty zakupione przez Śl.I.L.-W.

3700	7800	4000	5600	5003	4713	4505	1020
------	------	------	------	------	------	------	------

Liczba paszportów na stanie na koniec roku

1025	790	193	240	96	60	48	
------	-----	-----	-----	----	----	----	--

Zgodnie z regulaminem organizacji organów Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i trybu ich działania funkcjonowały 4 komisje stałe Śl.I.L.-W. Były to następujące komisje:

1. Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki, przewodnicząca - kol. Beata Fulińska
2. Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej - przewodniczący - kol. Konrad Kuczera
3. Komisja Etyki, Deontologii i Historii Zawodu, przewodniczący - kol. Jordan Zawadzki
4. Komisja Finansowa i Samopomocy Koleżeńskie, przewodniczący - kol. Zbigniew Krzysztofiak

Ponadto działała oczywiście Nadzwyczajna Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Emerytów i Rencistów.

W okresie sprawozdawczym kontynuowała nieustannie trudną pracę Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki. W skład komisji wchodzi 14 osób. W okresie od maja do listopada 2010 członkowie komisji przeprowadzili 15 standardowych kontroli i 1 rekontrolę w zakładach leczniczych dla zwierząt. Wykonano także 5 kontroli tak zwanych interwencyjnych, czyli z reguły wykonanych w celu sprawdzenia stanu rzeczywistego z przypadkami opisywanymi w skargach osób trzecich. W przypadku tych kontroli żadne z doniesień się nie potwierdziły, a kontrole wypadły pomyślnie dla kontrolowanych zakładów. Wyniki działań komisji jej przewodnicząca przedstawiała na kolejnych posiedzeniach Rady Śl.I.L.-W, a na podstawie tych relacji Rada podjęła 4 uchwały naprawcze. Przewodnicząca nadal otrzymuje na bieżąco projekty ustaw i rozporządzeń dotyczących lekarzy wolnej praktyki do opiniowania i przekazywania uwag. W związku z tym, iż do skontrolowania pozostało wiele zakładów leczniczych dla zwierząt, a zwłaszcza z grupy niedawno otwartych w ostatnim przedziale czasowym, przewodnicząca złożyła Radzie deklarację dotyczącą mobilizacji członków komisji do bardziej efektywnej pracy.

Komisja ds. Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej w ramach swojej działalności prowadziła następujące sprawy oraz zapoznała się z przesłanymi projektami ustaw i rozporządzeń:

1. 09.03.2010 r. - Stanowisko Komisji ds. Inspekcji Weterynaryjnej Krajowej Rady Lekarsko Weterynaryjnej w sprawie „ustawy konsolidacyjnej” - przekazano do zapoznania się członkom komisji oraz inspektorom IW. Nie wniesiono uwag.
2. 10.03.2010 r. - Program zwalczania wścieklizny na 2011 r. - przekazano do zapoznania się członkom komisji oraz inspektorom IW. Nie wniesiono uwag.
3. 20.04.2010 r. - Pismo przewodnie do Ministra Gospodarki wraz z uchwałą Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z propozycją zmian ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko - weterynaryjnych oraz ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt do projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. Przekazano do zapoznania się członkom komisji oraz inspektorom IW. Nie wniesiono uwag.
4. 21.04.2010 r. - Stanowisko Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny. Przekazano do zapoznania się członkom komisji.
5. 02.08.2010 r. - założenia do projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.
6. 27.08.2010 r. - Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych mających zastosowanie do nasienia owiec, kóz i koni oraz komórek jajowych i zarodków owiec, kóz, koni i świń. Przekazano do zapoznania się członkom komisji
7. 27.08.2010 r. - Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia programu wykrywania występowania zakażeń wirusem choroby niebieskiego języka na rok 2011. Przekazano do zapoznania się członkom komisji
8. 27.08.2010 r. - Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia na 2011 r. programów zwalczania wścieklizny i gąbczastej encefalopatii bydła oraz programu mającego na celu wykrycie występowania zakażeń wirusami wywołującymi grype ptaków oraz poszerzenie wiedzy na temat ryzyka wystąpienia tej choroby. Przekazano do zapoznania się członkom komisji
9. 03.09.2010 r. - Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych oraz sposobu prowadzenia baz danych. Przekazano do zapoznania się członkom komisji
10. 29.09.2010 r. - Projekt ustawy o zmianie ustawy o paszach oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Przekazano do zapoznania się członkom komisji
11. 09.02.2011 r. - Uczestnictwo w pracach grupy roboczej opiniującej projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej. Na spotkaniu przeprowadzono analizę proponowanych zmian i przygotowano stanowisko o odrzuceniu projektu w całości z dokonaniem pełnego uzasadnienia. Przekazano informację do prezesa Śl.I.L.-W. W sprawie nowelizacji ustawy odbyło się w Warszawie spotkanie, w którym wziął udział delegowany przedstawiciel Śl.I.L.-W, członek komisji.

Komisja Etyki, Deontologii i Historii Zawodu działała w składzie osobowym zgodnie z uchwałą Nr 21/V/2009 Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 5 maja 2009 r. Posiedzenia komisji były uzależnione od kierowanych przez Rzecznika lub Radę czy Prezydium spraw do rozpatrzenia.

Komisja rozpatrywała 2 sprawy. Jedną z nich to skarga właścicielki kota na lekarza weterynarii za wystawianie fałszywego świadectwa zgonu dla jej kota. Po konsultacji członków komisji, wydano opinię, w której nie dopatrzone zostały naruszenia przepisów Kodeksu Etyki. Drugą sprawą dotyczyła braku spełnienia obowiązku całodobowego świadczenia usług przez klinikę weterynaryjną.

Stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt. Jednocześnie Komisja Etyki i Deontologii wyraziła zdanie, że sprawa ta powinna być rozpatrzona przez Komisję Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki naszej Izby.

Komisja Finansowo Gospodarcza i Samopomocy Koleżeńskiej obok innych zadań w okresie sprawozdawczym (między zjazdami) rozpatrzyła 11 podań o przyznanie pomocy finansowej z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej. W tej liczbie mieściły się 2 pozytywnie rozpatrzone wnioski kolegów poszkodowanych w wyniku powodzi w maju 2010 r., gdzie zawnioskowano o przyznanie ogółem kwoty 2 tys. zł. W pozostałych 9 przypadkach dwukrotnie zaopiniowano pozytywnie pomoc rodzinie po śmierci lekarza weterynarii i siedmiokrotnie w przypadkach wyjątkowo ciężkiej sytuacji życiowej. Wnioski rozpatrywano bardzo wnikliwie. W sumie udzielono pomocy na łączną kwotę 15.700 złotych (od 700 do maksymalnie 2 tys. złotych). Ponadto komisja pozytywnie odniosła się do wniosku i wsparła finansowo kwotą 1 tys. zł Fundację Lekarzy Weterynarii „Senior” w związku z prowadzoną akcją pomocy lekarzom weterynarii najbardziej poszkodowanym w powodzi w 2010 r.

Opinie komisji były w pełni podtrzymywane przez Prezydium lub Radę Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Każdorazowo po posiedzeniach Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej lub jej Prezydium członkowie naszej Izby, którzy uczestniczą w posiedzeniach tych organów, a więc koledzy Michał Konopa i Bogusław Kubica składali Radzie Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej relację, z przebiegu posiedzeń, a z których to posiedzeń niejednokrotnie wynikały zadania do wykonania i konieczność odniesienia się do aktualnych wydarzeń.

Prezes Rady ŚL.I.L.-W na posiedzeniach KRL-W składał w imieniu Śląskiej Izby lub z własnej inicjatywy interpelacje. Interpelacje dotyczyły między innymi stawki podatku VAT w 2011 r. przy świadczeniu usług lekarsko-weterynaryjnych oraz w sprawie działań dotyczących zmiany obowiązującego prawa w zakresie tzw. obrotu detalicznego produktami leczniczymi w zakładach leczniczych dla zwierząt oraz w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, a co jest związane z książkami leczenia dla zwierząt domowych.

Redakcja Biuletynu Informacyjnego ŚL.I.L.-W, podobnie jak w zeszłym roku w składzie: Tadeusz Hapeta – redaktor naczelny, Andrzej Alweil, Bogusław Kubica, Konrad Kuczera i Michał Konopa - członkowie oraz Magdalena Górka - sekretarz redakcji, wywiązała się z obowiązku wydawania Biuletynu zgodnie z decyzjami Rady.

Strona internetowa Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej funkcjonuje bez przerwy i po jej dalszej technicznej modyfikacji jest wypełniana aktualnymi i ważnymi informacjami. Stanowi najważniejszy i najszybszy w chwili obecnej środek komunikacji ze wszystkimi członkami samorządu. Po przebudowie strony w 2009 r. pod względem technicznym posiadamy większe możliwości edytowania aktualnych tekstów, zamieszczanie druków wzorcowych, przeglądarek zakładów leczniczych dla zwierząt, przeglądarek zakładów działających całodobowo itd. Strona stanowiła dobre źródło informacji w czasie ostatnich wydarzeń związanych z protestem lekarzy weterynarii.

W okresie ostatniego roku kontynuowano ubezpieczenie grupowe w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Zawarto umowę na kolejny rok, to jest do kwietnia 2011 z firmą ubezpieczeniową Hestia na korzystnie wynegocjowanych warunkach. Za pośrednictwem Izby możliwe jest też dobrowolne ubezpieczenie na życie. Warunki ubezpieczenia udostępniono także na naszej stronie internetowej.

W związku ze zmianami dotyczącymi obowiązku posiadania i użytkowania kas fiskalnych przez lekarzy weterynarii prowadzących działalność gospodarczą w zakładach leczniczych dla zwierząt od 1 maja 2011 r. Izba nie mogła być wobec tego faktu obojętna. W tej sprawie publikowano materiały w Biuletynie Informacyjnym ŚL.I.L.-W oraz na stronie internetowej. Zorganizowano szkolenie w dniu 16 listopada 2011r. w Domu Lekarza w Katowicach. Szkolenie prowadzili pracownicy Izby Skarbowej w Katowicach, a prezentacji kas i omówienia ich użytkowania dokonał przedstawiciel firmy ELZAB SA.

Rada Śląskiej Izby nominowała członka naszej Izby do nagrody Chirona oraz wysunęła także inną kandydaturę do Kapituły Medalu Honorowego „Bene De Veterinaria”, a co spotkało się z pełną akceptacją KRL-W.

Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i jej prezes wielokrotnie zajmowali się mediowaniem między lekarzami weterynarii. Najczęściej problemy dotyczyły szczepień przeciwko wściekliźnie. Niestety, część spraw kierowano do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Ważne wydarzenie w okresie ostatniego roku miało miejsce w dniu 2 października 2010 r. Było to tradycyjne Święto Lekarzy Weterynarii, które odbyło się w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej. W bardzo uroczystej części oficjalnej Święto rozpoczęło się w Muzeum Regionalnym im. Zygmunta Krasińskiego w Złotym Potoku, którego dyrektorem jest Pan Andrzej Kuźma. Natomiast Pani Aleksandra Kowalska – szef Działu Historii Sztuki i Etnografii, reprezentując muzeum, przedstawiła jego historię, zbiory oraz usytuowany w pobliżu pałac Raczyńskich. Wśród gości obecni byli między innymi: Prezes Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej – Kol. Jan Dorobek. Przybył również Główny Lekarz Weterynarii – Kol. Janusz Związek oraz Śląski Wojewódzki Lekarz Weterynarii Kol. Tadeusz Sarna. Gościliśmy także przedstawicieli firm: MediVet SA w Śremie – Oddział Częstochowa i Hurtowni Weterynaryjnej MediVet w Częstochowie oraz w pełnym składzie zespół K9 Dog Training Center z Rudy Śląskiej. Natomiast firma Vetoquinol – Biowet Sp. z o.o. w Gorzowie Wielkopolskim wsparła nasze przedsięwzięcie finansowo.

W zabytkowym wnętrzu prawo wykonywania zawodu grupie ponad dwudziestu lekarzy weterynarii wręczono, którzy otrzymali je w Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w ostatnim okresie. Temu wydarzeniu towarzyszyły okazjonalne wystąpienia przedstawicieli naszej Izby i zaproszonych gości oraz piękna muzyka fortepianowa.

Bezpośrednio po zakończeniu części oficjalnej Święta w Muzeum Regionalnym im. Zygmunta Krasińskiego uczestnicy spotkania przenieśli się do położonej w pobliżu Stajni Wiking w Złotym Potoku, gdzie w miłej atmosferze, wspartej dobrą muzyką w wykonaniu

Ewa Szydło Band i grillową kuchnią spotkanie trwało do późnych godzin. W tym czasie odbył się także pokaz tresury psów, przedstawiony przez Marek Fryc K9 Dog Training Center z Rudy Śląskiej.

Innym ciekawym wydarzeniem w życiu naszego samorządu były zorganizowane przy udziale Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej V Jubileuszowe Międzynarodowe Zawody Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim o Puchar Euroregionu Beskidy w Dolnym Kubiniu na Słowacji w dniu 5 lutego 2011 r. Obok licznej grupy naszych polskich lekarzy weterynarii, nie mniej gremialnie stawili się Słowacy, a koledzy z Czech również dali dobre wsparcie.

W dniu poprzedzającym zawody odbyła się konferencja na temat pasażowalnych encefalopatii u zwierząt. Po wystąpieniach prof. dr hab. Jozefa Biresa – Głównego Lekarza Weterynarii Słowacji, dalej kol.kol. Katarzyny Wierzbinki – Powiatowego Lekarza Weterynarii w Bielsku-Białej i Janusza Związka – Głównego Lekarza Weterynarii z Polski odbyła się interesująca dyskusja. Dyskusje trwały także podczas dalszej części nieoficjalnej i koleżeńskie spotkanie w bardzo miłej i przyjacielskiej atmosferze.

Od pewnego czasu nasza Izba przygotowuje się do uroczystości związanej z 20. rocznicą działania samorządu zawodowego lekarzy weterynarii. W naszych zamierzeniach ma to być bardzo ważne wydarzenie z godną oprawą.

W chwili sporządzania niniejszego sprawozdania jesteśmy jeszcze przed dwoma ważnymi wydarzeniami w naszym samorządzie. W dniu 21 lutego br. odbędzie się w Warszawie posiedzenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, gdzie ocenimy stan naszych rozmów z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach wcześniej wniesionych postulatów. Na dzień 27 lutego br., zgodnie z uchwałą KRL-W, zaplanowano Nadzwyczajny Zjazd Lekarzy Weterynarii, który ma odbyć się również w Warszawie. Oczywiście tematem Zjazdu będzie nasza akcja protestacyjna na przełomie 2010 i 2011 r.

*W imieniu
Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej
Prezes Rady ŚLIL-W
Michał Konopa*

PROTOKÓŁ Z PRZEPROWADZONEJ KONTROLI DZIAŁALNOŚCI ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ W KATOWICACH ZA OKRES 01.01.2010r. — 31.12.2010 r.

Kontrolę przeprowadziła Komisja Rewizyjna w składzie:

lek. wet. Bogdan Lisak – przewodniczący
lek. wet. Adam Fornal – członek
lek. wet. Maria Heluszka - członek
lek. wet. Wiesław Jadanowski – członek
lek. wet. Sławomir Samotij – członek

Komisja przeprowadziła w dniu 17.02.2011 r. badania całokształtu działania oraz sprawozdania finansowego za okres 01.01.2010 r. - 31.12.2010 r. w obecności osoby odpowiedzialnej za działalność merytoryczną i gospodarkę finansową: mgr Oriany Mil – księgowej.

Członkowie Izby. Realizacja składek.

Stan osobowy na dzień 31.12.2010 r.– 994 członków zgodnie z rejestrem komputerowym w programie Baza Wet. Po analizie programu komputerowego Baza Zadłużenie (dot. składek członkowskich) stwierdzono zaległości w opłacaniu składek za okres 12 miesięcy przez 5 członków. Wykonanie budżetu z tytułu składek bieżących to 95,78%.

Budżet i jego realizacja.

Źródłem dochodu Izby są m.in. wpływy ze składek członkowskich, dystrybucji paszportów, rejestracji zakładów leczniczych dla zwierząt, zmian w regulaminie ZLZ i zwrotów kosztów upomnień. Wpływy i wydatki realizowane w obrocie gotówkowym ujmowane są na bieżąco w raporcie kasowym. Natomiast bezgotówkowe w wyciągach bankowych sporządzonych przez ING Bank Śląski w Katowicach. W okresie od 01.01.2010 r. – 31.12.2010 r. Izba osiągnęła przychody statutowe w kwocie: 555 949,18 (słownie: pięćset pięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych 18/100) z następujących tytułów:

- składki członkowskie (w tym zaległe)	427 965,36
- dystrybucja paszportów	93 114,00
- rejestracja ZLZ	14 700,00
- zmiany w regulaminach	9 000,00
- zwroty kosztów upomnień	2 915,54
- odsetki bankowe OKO	6 334,44
- pozostałe wpływy	1 919,84

Na koszty związane z funkcjonowaniem w okresie sprawozdawczym wydatkowano 531 400,96 (słownie: pięćset trzydzieści jeden tysięcy czterysta złotych 96/100) i przedstawiały się następująco:

- wynagrodzenia, w tym umowy zlecenia	99 169,55
- narzuty dotyczące płac	11 570,23
- koszty utrzymania biura	92 703,77
- amortyzacja + środki niskocenne	12 302,71
- delegacje	33 042,89
- koszty organizacji zjazdu	10 166,68
- składka na rzecz KIL-W	59 460,00
- dofinansowanie imprez i sympozjów	9 893,39
- koszty wydawania Biuletynu	12 587,13
- paszporty (materiały i wysyłka)	42 160,32
- zapomogi jednorazowe	15 700,00
- ubezpieczenie OC lekarzy weterynarii	22 432,00
- pozostałe koszty	10 212,29

Dochody i wydatki Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w stosunku do planowanych w budżecie na rok 2010 przedstawia poniższa tabela:

I DOCHODY

Wpływy	Plan	Wykonanie	% wykonania
1. Składki członkowskie	446.800,00	427.965,36	95,78 %
2. Dystrybucja paszportów	108.200,00	93.114,00	86,06 %
3. Wpływy z opłat z rejestracji ZLZ	12.000,00	14.700,00	122,50 %
4. Wpływy ze zmian w regulaminach ZLZ	8.000,00	9.000,00	112,50 %
5. Pozostałe wpływy	3.000,00	1.919,8	63,99 %
6. Odsetki bankowe (OKO)	6.900,00	6.334,44	91,80 %
7. Zwroty kosztów sądowych i kosztów upomnień	7.000,00	2.915,54	41,65 %
Ogółem wpływy	591.900,00	555.949,18	93,93 %

II KOSZTY

Koszty	Plan	Wykonanie	% wykonania
1. Amortyzacja + środki niskocenne	15.000,00	12.302,71	82,02 %
2. Zakup materiałów i usług dotyczących utrzymania biura	95.560,00	92.703,77	97,01 %
1. Usługi telekomunikacyjne	12.000,00	10.486,20	87,39 %
2. Najem pomieszczeń	46.660,00	45.872,73	98,31 %
3. Usługi prawnicze	14.600,00	14.640,00	100,27 %
4. Artykuły biurowe i eksploatacyjne oraz art. bhp	1.500,00	5.021,77	334,78 %
5. Koszty utrzymania rachunku bankowego	800,00	501,67	62,71 %
6. Artykuły spożywcze i woda mineralna	5.000,00	2.974,57	59,49 %
7. Opłaty pocztowe, kurierskie	11.000,00	8.576,89	77,97 %
8. Pozostałe	4.000,00	4.629,94	115,75 %
3. Płace zasadnicze pracowników	70.500,00	65.796,55	93,33 %
4. Umowy-zlecenia i o dzieło	36.000,00	33.373,00	92,70 %
5. Narzuty dotyczące płac	19.500,00	11.570,23	59,33 %
6. Delegacje	40.500,00	33.042,89	81,59 %
1. Członków Rady i Prezydium	24.000,00	20.578,40	85,74 %
2. Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej	4.500,00	5.122,12	113,82 %
3. Sądu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	4.000,00	2.405,47	60,14 %
4. Komisji Rewizyjnej	2.000,00	601,76	30,09 %
5. Pozostałe	6.000,00	4.335,14	72,25 %
7. Paszporty	45.000,00	42.160,32	93,69 %
1. Materiały	41.500,00	39.198,12	94,45 %
2. Wysyłka	3500,00	2.962,20	84,63 %

8. Koszty wydawania Biuletynu Informacyjnego	26.000,00	12.587,13	48,41 %
1. Materiały	1.000,00	20,01	2,00 %
2. Druk i oprawa	19.000,00	9.200,02	48,42 %
3. Wysyłka	6.000,00	3.367,10	56,12 %
9. Koszty organizacji Zjazdu Lekarzy Weterynarii	11.000,00	10.166,68	92,42 %
10. Koszty imprez i sympozjów organizowanych przy udziale i pod patronatem Śl.IL-W.	13.800,00	9.893,39	71,69 %
11. Zapomogi jednorazowe	17.700,00	15.700,00	88,70 %
12. Składka na rzecz Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	160.000,00	159.460,00	99,66 %
13. Pozostałe koszty	10.000,00	10.212,29	102,12 %
14. Ubezpieczenia OC lekarzy weterynarii	26.000,00	22.432,00	86,28 %
OGÓŁEM KOSZTY	586.560,00	531.400,96	90,60 %
Wynik Finansowy	5.340,00	24.548,22	459,70 %

Z realizacji budżetu wynika, że planowane wydatki wykonane zostały w 90,60 %.

Rozrachunki.

Na kontach zobowiązań figurują zgodnie z obowiązującymi przepisami zaliczone w koszty, a niezapłacone wydatki z tytułu:

1. Wydatki z tytułu dostaw i usług – otrzymane w 2011 r.: za usługi pocztowe w grudniu 2010 na kwotę 2346,55 zł i usługi pomocy prawnej za grudzień 2010 na kwotę 1220,00 zł.

Księgowość prowadzona jest komputerowo. Dokumentacja księgowa przechowywana jest w segregatorach z podziałem na kasową i bankową.

Kontrola dokumentacji finansowo-księgowej wykazała:

- stan konta bankowego na 01.01.2010 r. wg wyciągu nr 1 wynosił 28 628,09 zł (słownie: dwadzieścia osiem tysięcy sześćset dwadzieścia osiem złotych 09/100)
- stan konta bankowego OKO na 01.01.2010 r. wg wyciągu nr 1 wynosił 182 660,17 zł (słownie: sto osiemdziesiąt dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt złotych 17/100)
- stan gotówki w kasie na dzień 31.12.2010 r. „0” zgodnie z raportem kasowym z dnia 31.12.2010 r.
- stan konta bankowego wg wyciągu nr 286 z dnia 31.12.2010 r. wynosił 52 675,31 zł (słownie: pięćdziesiąt dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 31/100).
- stan konta bankowego OKO wg wyciągu nr 12 z dnia 31.12.2010 r. wynosił 177 654,61 zł (słownie: sto siedemdziesiąt siedem tysięcy sześćset pięćdziesiąt cztery złote 61/100).

Kontrolę kasy przeprowadzono w obecności pani Magdaleny Górskiej, kierownika biura i pani Oriany Mil, księgowej. Książka druków ścisłego zarachowania prowadzona jest zgodnie z zasadami finansowymi. Książeczka czeków rozrachunkowych – nie korzystano. Na stanie Izby na dzień 31.12.2010 r. znajdowało się 48 sztuk druków paszportów. Stan zgodny z ewidencją druków ścisłego zarachowania.

Praca izby.

W kontrolowanym okresie odbyło się 11 posiedzeń protokolarnych Prezydium i 11 posiedzeń Rady Izby. W okresie sprawozdawczym podjęto 349 uchwał Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, 2 postanowienia i 4 stanowiska. Na dzień 17.02.2011 r. wg Bazy Wet lista członków wynosi: 993 osoby, w tym 40 emerytów lek. wet. niewykonyjących zawodu.

Od dnia 01.01.2010 do 31.12.2011 r.:

- 47 lek. wet. otrzymało prawo do wykonywania zawodu
- 11 lek. wet. przeniosło się z innych izb do Śląskiej Izby
- 15 lek. wet. zostało skreślonych z powodu przejścia do innej izby
- 6 lek. wet. zostało skreślonych z powodu śmierci
- 4 lek. wet. zrzeczenia się praw do wykonywania zawodu
- 3 lek. wet. zostało skreślonych w związku z wyjazdem za granicę

W okresie sprawozdawczym Komisja Rewizyjna spotkała się raz.

Wykonanie uchwał Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Rada wykonała wszystkie uchwały Zjazdu z dnia 13 marca 2010 r.

Wnioski:

1. Komisja Rewizyjna nie stwierdziła uchybień w gospodarce finansowej Izby, w związku z powyższym wnosi o udzielenie Radzie Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej absolutorium.

2. W związku ze stabilną sytuacją finansową Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Komisja Rewizyjna nie widzi potrzeby zmiany wysokości składki członkowskiej na rok 2011.

Podpisy

lek. wet. Bogdan Lisak
lek. wet. Sławomir Samotij
lek. wet. Maria Heluszka

lek. wet. Wiesław Jadanowski
lek. wet. Adam Fornal

SPRAWOZDANIE RZECZNIKA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ

W 2010 r. do ROZ wpłynęło 27 nowych skarg oraz kończono 5 z poprzedniego roku. Skargi dotyczyły w większości błędów w sztuce lekarskiej, nieetycznego zachowania się lekarzy weterynarii wobec siebie i właścicieli zwierząt, obrażenia organów Krajowej Izby, nieprawidłowego przeprowadzania obserwacji zwierząt w kierunku wykluczenia wścieklizny oraz nieprawidłowości w stosowaniu leków, a także niewłaściwej reklamy, błędów w dokumentacji i braku wymaganej dokumentacji lekarskiej.

Jedna skarga dotyczyła niedopełnienia identyfikacji zwierząt przy zwalczaniu choroby Aujeszky'ego. Jedna sprawa dotyczyła nieprawidłowości w leczeniu konia i wykonaniu sekcji zwłok bez zgody właściciela zwierzęcia.

Prowadzono także sprawę niedopełnienia przez upoważnionego lekarza weterynarii procedury przy wysłaniu psa do Wielkiej Brytanii.

Wiele skarg dotyczyło również nieprawidłowości w przeprowadzaniu akcji szczepień psów przeciwko wściekliznie, były to głównie działania na szkodę drugiego lekarza weterynarii poprzez stosowanie cen dumpingowych, wyprzedzające szczepienia we wcześniejszych terminach szczepień, szczepienie poza zwyczajowo przyjętymi punktami i terenem działania ZLZ.

Po raz pierwszy od lat wpłynęły tylko dwie skargi dotyczące braku nadzoru nad pracą technika weterynarii.

W toku postępowania wyjaśniającego umorzono 13 spraw, 7 skierowano do sądu z wnioskami o ukaranie (przeciwko ośmiu lekarzom), a 4 sprawy przekazano do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. W 3 przypadkach odmówiono wszczęcia postępowania.

W roku 2011 do czasu sporządzenia sprawozdania wpłynęło 5 spraw.

Z poważaniem
ROZ M. Lewicka

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI SĄDU ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO- WETERYNARYJNEJ W KATOWICACH ZA OKRES 18.02.2010 r. DO 17.02.2011 r.

Sąd Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej V kadencji działał w niezmiennym składzie: lek. wet. Józef Gomóła – przewodniczący, dr Zbigniew Blimke – zastępca przewodniczącego i członkowie: dr Roman Fabisz, lek. wet. Ireneusz Gewalt, lek. wet. Tadeusz Hańczakiewicz, lek. wet. Andrzej Janikowski, lek. wet. Violetta Olender, lek. wet. Jan Skrzypiec, lek. wet. Grzegorz Tokarczyk.

W okresie sprawozdawczym Sąd Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej odbył 7 posiedzeń, w tym 1 niejawnie, a dotyczyły one 8 lekarzy weterynarii (jedno posiedzenie dotyczyło dwóch lekarzy weterynarii i było prowadzone łącznie).

Posiedzenie niejawnie skończyło się postanowieniem o przekazaniu sprawy do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej do ponownego sporządzenia wniosku o ukaranie.

Na 6 jawnych posiedzeniach Sąd Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej rozpatrywał wnioski o ukaranie dotyczące błędów w diagnozie lub terapii (3 wnioski), braku dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej lub nieprawidłowego jej prowadzenia (2 wnioski) i nieprzestrzegania prawa dot. ochrony zwierząt i zwalczania zaraźliwych chorób zwierząt (2 wnioski). We wszystkich wyżej opisanych sprawach Sąd wydał 7 prawomocnych orzeczeń i orzekł karę upomnienia dla oskarżonych lekarzy weterynarii. W 1 przypadku pokrzywdzony złożył odwołanie do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego (sprawa w toku). Wszystkie sprawy dotyczyły członków naszej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

W każdym skazującym przypadku, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii, orzeczono zwrot kosztów postępowania prowadzonego przez ROZ oraz przez Sąd na rzecz Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Wszystkie rozprawy odbyły się w roku 2010, a na dzień sporządzania sprawozdania do sekretariatu Sądu wpłynęło aż 12 wniosków o ukaranie.

Przewodniczący Sądu ŚI.L-W
lek. wet. Józef Gomóła
Katowice, 17.02.2011 r.

SPRAWOZDANIE SKARBNIKA ZA 2010 ROK

Szanowne Koleżanki i Koledzy

„Był to chyba najtrudniejszy rok, jeżeli chodzi o dyscyplinę budżetową. Wiąże się to głównie z trudnością ściągnięcia należnych nam składek członkowskich. W minionym roku ściągalność składek była na poziomie nieco ponad 87%. Jest to wynik porównywalny do lat poprzednich. Znaczne podniesienie ściągalności składek będzie bardzo trudne, dlatego należy zachować czujność i systematycznie upominać się o regularne ich opłacanie”. Tymi słowami zaczynałem sprawozdanie skarbnika za 2009 rok. Jakże inaczej trzeba zacząć sprawozdanie za 2010 rok. Proszę zauważyć że wykonanie budżetu w punkcie *składki członkowskie* było na poziomie 95,78%. Głównie dzięki temu, *wpływy ogółem* wykonaliśmy na poziomie prawie 94%, o 4% lepiej niż w 2009 r.

Przyglądając się kosztom w naszym budżecie widzimy, że działalność Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest bardzo oszczędna. Przekroczenie zaplanowanych kosztów spowodowane było doposażeniem biura w 2 komputery, 1 laptop oraz ksero, drukarkę i oprogramowanie do nich. 3 tys. złotych kosztował nas program „Legalis”, który bardzo ułatwia nam działalność. Musieliśmy także zakupić szafy, gdyż z roku na rok przybywa nam dokumentów do przechowywania. Mimo takich inwestycji zaoszczędziliśmy ponad 55 tys. zł w zaplanowanych kosztach.

Z roku na rok udzielamy naszym członkom coraz więcej zapomóg jednorazowych – losowych. Są to przypadki koleżanek i kolegów, kiedy z powodu ciężkich chorób lub doświadczeń losowych nie mogą przez jakiś czas pracować. Często też wtedy zwalniamy ich z płacenia składek członkowskich na ten okres. Mimo tego odprowadzamy do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej 14 złotych co miesiąc, jak od każdego członka. Myślę, że Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna też mogłaby się pochylić nad naszymi koleżankami i kolegami będącymi w potrzebie. Dają to pod rozwagę decydentom naszej Izby.

2010 rok zamknęliśmy wynikiem finansowym plus 24.548,22 złotych. Dzięki temu myślę, że nasza składka na 2011 rok pozostanie na tym samym poziomie.

Tradycyjnie dziękuję pracownikom biura i głównej księgowej oraz wszystkim koleżankom i kolegom za realizację budżetu w 2010 roku.

Krzysztof Orlik

SPRAWOZDAWCZY ZJAZD LEKARZY WETERYNARII ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO- WETERYNARYJNEJ

W dniu 5 marca bieżącego roku odbył się Sprawozdawczy Zjazd naszej Izby, tradycyjnie w Domu Lekarza w Katowicach.

Z lekkim poślizgiem czasowym zjazd otworzył prezes naszej Izby dr Michał Konopa, który serdecznie powitał szanowne delegatki

i delegatów, a w ich imieniu zaproszonych gości. Miło nam było powitać Głównego Lekarza Weterynarii dr. Janusza Związka, dr. Krzysztofa Matrasa, wiceprezesa Krajowej Rady, dr. Tomasza Pięknika - szefa Opolskiej Izby, a przede wszystkim naszych przyjaciół ze Słowacji w osobach: dr. Maria Kantikova z Państwowego Instytutu Weterynarii i Żywności w Dolnym Kubiniu wraz z mężem Janem Plieszowskim, byłym Głównym Lekarzem Weterynarii Słowacji, dr. Ladislav Stodola - prezes Słowackiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, dr. Peter Culen - Powiatowy Lekarz Wet. z Dolnego Kubina. W obradach uczestniczył, i to czynnie, dr. Tadeusz Sarna, który jest delegatem.

Serdecznie powitano naszego zanego, o ile się nie mylę, zawsze obecnego na zjazdach, gościa, Powiatowego Lekarza Weterynarii w Gliwicach, dr. Szczepana Błachuta.

Zjazd jednogłośnie powierzył funkcję przewodniczącej Zjazdu koleżance Kasi Wierzbince, która okazała się zdolną przywódczynią, bo obrady Zjazdu toczyły się wartko. Dzięki właściwemu pojmowaniu swoich obowiązków przez większość delegatów frekwencja była wystarczająca, aby zapewnić ważność Zjazdu, a przy tym również ważność podejmowanych uchwał i przyjmowanych stanowisk.

Na początku odbyła się część artystyczna, w której wysłuchaliśmy wystąpień gości. Następnie odbyło się uroczyste wręczenie prawa wykonywania zawodu koleżance Marioli Labusek i koledze Zbigniewowi Oliwie. W dalszej części wręczono nasze „Meritusy”. Otrzymali je nasi goście ze Słowacji, za wyjątkiem

męża pani Marii Kantikovej. Z naszych „Meritusa” otrzymał dr Adam Paszek - Powiatowy Lekarz Weterynarii w Pszczynie. Taki młody, a już taki zasłużony, bravo!

Potem obrady Zjazdu potoczyły się już normalnym trybem, były sprawozdania, podjęto uchwały, wszystkie zawarte są w bieżącym numerze Biuletynu. Była też dość gorąca dyskusja, której głównym tematem był protest lekarzy weterynarii. Przyjemnie było posłuchać kulturalnej polemiki pomiędzy Głównym Lekarzem Weterynarii a dr. Krzysztofem Matrasem. Obaj uzasadniali swoje stanowiska w sprawie protestu i obaj dość ładnie, aczkolwiek stanowczo, różnili się w jego ocenie oraz ocenie jego skutków prawnych.

Po przerwie obiadowej Zjazd podjął kolejne uchwały, z których jedna ucieszy na pewno wszystkich: nie podwyższono składki członkowskiej. Kolejny Zjazd za nami. Cieszy, że tylu delegatów

właściwie rozumie swoje obowiązki, jakie przyjęli na siebie godząc się zostać delegatem, ale zastanawia też, dlaczego aż tylu delegatów obowiązki te rozumie inaczej i nie potrafi poświęcić paru godzin, w sobotę, na uczestnictwo w obradach Zjazdu.

PS Serdeczne podziękowania dla Pani Magdy i Pani Marty za przygotowanie papierów zjazdowych i pomoc techniczną w trakcie Zjazdu.

Tadeusz Hapeta

UCHWAŁA NR 6/2011

Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 5 marca 2011 r.

w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdań Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Sądu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i Komisji Rewizyjnej Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity z 2009 r. Dz. U. Nr 93, poz. 767) uchwała się, co następuje:

§ 1

Sprawozdawczy Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach, obradujący w dniu 5 marca 2011 r. przyjmuje i zatwierdza sprawozdania Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Sądu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i Komisji Rewizyjnej Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej za okres od ostatniego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śl.IL-W 13 marca 2010 r.

§ 2

Sprawozdawczy Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej zatwierdza pod względem merytorycznym i finansowym, na wniosek Komisji Rewizyjnej Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, sprawozdanie roczne za 2010 r. Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach i udziela Radzie Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej absolutionum.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie w dniu podjęcia.

*Przewodniczący Zjazdu Katarzyna Wierzbinka.
z-ca przewodniczącego Zjazdu Agnieszka Wardega
z-ca przewodniczącego Zjazdu Jan Skrzypiec
sekretarz Zjazdu Barbara Gruca
sekretarz Zjazdu Grzegorz Tokarczyk*

UCHWAŁA NR 7/2011

Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 5 marca 2011 r.

w sprawie wysokości miesięcznej składki członkowskiej na okres od IV 2011 do III 2012 r.

Na podstawie art. 27 pkt 8 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767) uchwała się, co następuje:

§ 1

Ustala się miesięczną składkę członkowską w wysokości 38 złotych od każdego członka Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

§ 2

Ustala się miesięczną składkę członkowską w wysokości 5 złotych od emeryta lub rencisty - członka Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej niewykonyującego zawód lekarza weterynarii.

§ 3

Wpłata składki członkowskiej za dany miesiąc winna być dokonana do dnia 10 następnego miesiąca.

§ 4

Upoważnia się Radę Śl.IL-W do czasowego obniżenia, zawieszenia płatności składki członkowskiej, bądź umarzania zaległych składek członkowskich w szczególnych przypadkach losowych członków Izby.

§ 5

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 2011 roku.

*Przewodniczący Zjazdu Katarzyna Wierzbinka.
z-ca przewodniczącego Zjazdu Agnieszka Wardega
z-ca przewodniczącego Zjazdu Jan Skrzypiec
sekretarz Zjazdu Barbara Gruca
sekretarz Zjazdu Grzegorz Tokarczyk*

UCHWAŁA NR 8/2011

Sprawozdawczego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Katowicach z dnia 5 marca 2011 r.

w sprawie budżetu Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej na 2011 r.

Na podstawie art. 27 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767) uchwała się co następuje:

§ 1

WPLYWY

1. Składki członkowskie	431600,00
2. Dystrybucja paszportów	94500,00
3. Wpływy z opłat z rejestracji praktyk	15000,00
4. Wpływy ze zmian w regulaminach ZLZ	10000,00
5. Pozostałe wpływy	2000,00
6. Odsetki bankowe (OKO)	6500,00
7. Zwroty kosztów sądowych i kosztów upomnień	3500,00
Ogółem wpływy:	563100,00

§ 2

KOSZTY

1. Amortyzacja środków trwałych	13000,00
2. Zakupy materiałowe i usług na utrzymanie biura Izby	92100,00
1. Telekomunikacyjne	12000,00
2. Najem pomieszczeń	48000,00
3. Usługi prawnicze	15000,00
4. Artykuły biurowe i eksploatacyjne	2000,00
5. Rachunek bankowy	600,00
6. Artykuły spożywcze, woda mineralna	3000,00
7. Opłaty pocztowe, kurierskie	9500,00
8. Pozostałe	2000,00
3. Płace zasadnicze pracowników	68000,00
4. Umowy zlecenie i o dzieło	35000,00
5. Narzuty dotyczące płac	13000,00
6. Delegacje	34000,00
1. Członków Rady i Prezydium	21000,00
2. Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej	5500,00
3. Sądu Śl.IL-W	2500,00
4. Komisji Rewizyjnej	1000,00
5. Pozostałe	4000,00

7. Paszporty	43000,00
1. Materiały	40000,00
2. Wysyłka	3000,00
8. Koszty wydawania Biuletynu Informacyjnego	25800,00
1. Materiały	800,00
2. Druk i oprawa	19000,00
3. Wysyłka	6000,00
9. Koszt organizacji Zjazdu Lekarzy Weterynarii i udział delegatów ŚL.I.L.-W w Nadzwyczajnym Zjeździe Lekarzy Weterynarii w Warszawie	14200,00
10. Koszty imprez i sympozjów organizowanych przy udziale i pod patronatem ŚL.I.L.-W	16000,00
11. Zapomogi jednorazowe	16000,00
12. Składka na rzecz Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej	162000,00
13. Pozostałe koszty	5000,00
14. Ubezpieczenie OC lekarzy weterynarii	26000,00
Ogółem koszty (wydatki)	563100,00

§ 3

Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej upoważnia Radę tejże Izby do przesunięcia środków w poszczególnych paragrafach i działach w przypadkach uzasadnionych potrzeb.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Niniejszy budżet bilansuje przychody z kosztami z jednoczesnym zachowaniem rezerwy budżetowej na rachunku oszczędnościowym OKO. Powiększenie niektórych kosztów wynika z podwyżki podatku VAT od dnia 1 stycznia 2011, co jednak pozwoli realizować budżet Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w sposób płynny przy planowanych dochodach.

*Przewodniczący Zjazdu Katarzyna Wierzbinka
z-ca przewodniczącego Zjazdu Agnieszka Wardęga
z-ca przewodniczącego Zjazdu Jan Skrzypiec
sekretarz Zjazdu Barbara Gruca
sekretarz Zjazdu Grzegorz Tokarczyk*

STANOWISKO SPRAWOZDAWCZEGO ZJAZDU LEKARZY WETERYNARII ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ W KATOWICACH Z DNIA 5 MARCA 2011r.

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej i Służbie Cywilnej.

Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej będący najwyższą władzą Okręgowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, działając zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt. 3 i 5 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych przyjmuje następujące stanowisko:

Mając na uwadze niepokojącą inicjatywę ustawodawczą Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz sposób przedstawienia ogółowi społeczeństwa zamiarów zmiany sposobu funkcjonowania służby weterynaryjnej, która całkowicie zmienia dotychczasowy porządek prawny wyrażamy negatywną opinię o projekcie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej i Służbie Cywilnej.

Kierowani troską o rzetelne wykonywanie naszych urzędowych zadań, których celem jest zapewnienie zdrowia zwierząt i bezpie-

czeństwo zdrowia publicznego oraz o należyte traktowanie pracy lekarza weterynarii wyrażamy zdecydowany sprzeciw wobec projektowanych zmian wprowadzonych w sposobie funkcjonowania służby w atmosferze napięcia i pośpiechu.

Uważamy, że obecnie funkcjonujący system nadzoru nad bezpieczeństwem zdrowia publicznego, którego nierozzerwalnym elementem jest lekarz weterynarii, jest jednym z najlepiej funkcjonujących w ramach Unii Europejskiej. Wszelkie prace zmierzające do reorganizacji obecnego stanu prawnego i faktycznego wymagają rozważnych działań popartych wszechstronnymi analizami z autorytetami w dziedzinie weterynarii, ekonomii i funkcjonowania administracji.

Nieodpowiedzialne wprowadzanie zmian spowoduje negatywne konsekwencje nie tylko dla zdrowia publicznego, ale także dla budżetu państwa.

Zaproponowana zmiana sposobu działania Inspekcji Weterynaryjnej nie została podyktowana chęcią poprawienia funkcjonowania ogólnie pojętego nadzoru weterynaryjnego, lecz wywarciem presji na samorząd i całe środowisko weterynaryjne, czemu się wyraźnie przeciwstawiamy.

Jednocześnie Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w pełni popiera stanowisko Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 21 lutego 2011 r. w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej i Służbie Cywilnej.

*Przewodniczący Zjazdu Katarzyna Wierzbinka
z-ca przewodniczącego Zjazdu Agnieszka Wardęga
z-ca przewodniczącego Zjazdu Jan Skrzypiec
sekretarz Zjazdu Barbara Gruca
sekretarz Zjazdu Grzegorz Tokarczyk*

STANOWISKO SPRAWOZDAWCZEGO ZJAZDU LEKARZY WETERYNARII ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ W KATOWICACH Z DNIA 5 MARCA 2011 r.

w sprawie postulatów środowiska weterynaryjnego oraz ogólnokrajowego protestu lekarzy weterynarii.

Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, działając na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 3), ust. 2 pkt 3) i 10) ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767) w związku z ogólnokrajowym protestem lekarzy weterynarii wyraża następujące stanowisko:

1. Delegaci na Zjazd mając na względzie właściwy poziom wykonywania czynności urzędowych oraz właściwy poziom wynagrodzenia za wykonywanie odpowiedzialnej pracy dotyczącej bezpieczeństwa zdrowia publicznego w pełni popierają następujące postulaty środowiska lekarsko-weterynaryjnego:

- a) nowelizacja rozporządzenia w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii zgodnie z projektem Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 30 listopada 2009 roku oraz Apelem VIII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26 czerwca 2009 roku w sprawie zmiany rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- b) regulacja płac lekarzy weterynarii zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej do poziomu wynagrodzeń zbliżonego do obowiązującego w innych krajach Unii Europejskiej zgodnie z Apelem VIII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26 czerwca 2009 roku w sprawie płac i sytuacji kadrowej Inspekcji Weterynaryjnej;
- c) odstąpienie od łączenia organów Inspekcji Weterynaryjnej z innymi inspekcjami w ramach resortu rolnictwa;
- d) wyłączenie struktur Inspekcji Weterynaryjnej z pakietu ustaw dot. konsolidacji i racjonalizacji zatrudnienia w administracji państwowej.

2. Delegaci na Zjazd są zaniepokojeni przedłużającymi się negocjacjami ze stroną rządową, jak i nieuwzględnianiem w projektach rozporządzeń dotyczących wynagrodzenia czynności wykonywanych przez wyznaczonych lekarzy weterynarii obejmujących między innymi badanie zwierząt jednokopytnych w ubojniach, cieląt do 6 mies. życia w gospodarstwach i badanie mięsa wyłącznie na włośnię. Proponowane przez stronę rządową zmiany dotyczą tylko niektórych punktów rozporządzenia zamiast całościowo we wszystkich pozycjach uwzględniać wskaźnik inflacji.

Protestujemy przeciwko lekceważeniu słusznych postulatów naszego środowiska i wyrażamy stanowczy sprzeciw przeciwko traktowaniu pracowników Inspekcji Weterynaryjnej i lekarzy weterynarii wykonujących czynności urzędowe w sposób instrumentalny, nieuwzględniający zależności pomiędzy bezpieczeństwem zdrowia publicznego, poziomem właściwych kwalifikacji niezbędnych do wykonywania czynności z zakresu bezpieczeństwa ludzi i zwierząt, ponoszonej odpowiedzialności a wynagrodzeniem otrzymywanym za sprawowanie weterynaryjnego nadzoru.

*Przewodniczący Zjazdu Katarzyna Wierzbinka
z-ca przewodniczącego Zjazdu Agnieszka Wardęga
z-ca przewodniczącego Zjazdu Jan Skrzypiec
sekretarz Zjazdu Barbara Gruca
sekretarz Zjazdu Grzegorz Tokarczyk*

REZOLUCJA SPRAWOZDAWCZEGO ZJAZDU LEKARZY WETERYNARII ŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ W KATOWICACH Z DNIA 5 MARCA 2011r.

w sprawie wystąpienia do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o przyspieszenie zwołania Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii.

Zjazd Lekarzy Weterynarii Śląskiej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, będący najwyższą władzą Okręgowej Izby Lekarsko–Weterynaryjnej, działając zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko–weterynaryjnych wzywa Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną do zwołania planowanego wcześniej Nadzwyczajnego Zjazdu Lekarzy Weterynarii w jak najszybszym terminie.

*Przewodniczący Zjazdu Katarzyna Wierzbinka
Z-ca przewodniczącego Zjazdu Agnieszka Wardęga
Z-ca przewodniczącego Zjazdu Jan Skrzypiec
Sekretarz Zjazdu Barbara Gruca
Sekretarz Zjazdu Grzegorz Tokarczyk*

WARSZAWSKIE SPOTKANIE ROBOCZE POŚWIĘCONE OMÓWIENIU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ I SŁUŻBIE CYWILNEJ

W dniu 9 lutego 2011 r. w siedzibie Krajowej Izby Lekarsko–Weterynaryjnej odbyło się spotkanie przedstawicieli Krajowej Rady Lekarsko–Weterynaryjnej, rad okręgowych oraz lekarzy weterynarii wolnej praktyki, którzy wykonują badanie mięsa w największych zakładach mięsnych w Polsce. Spotkanie w całości poświęcono inicjatywie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmierzającej do zmiany ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej. Po burzliwej, lecz merytorycznej dyskusji i wysłuchaniu głosu koleżanek i kolegów, którzy swoją karierę zawodową związali z nadzorem nad bezpieczeństwem żywności, na spotkaniu podjęto stanowisko o odrzuceniu projektu Ustawy w całości. Jako przedstawiciele zawodu stwierdziliśmy, że obecnie funkcjonujący system nadzoru nad bezpieczeństwem zdrowia publicznego, którego nierozdzielalnym elementem jest lekarz weterynarii jest jednym z najlepiej funkcjonujących w ramach Unii Europejskiej. Ewentualne zmiany obecnego stanu prawnego i faktycznego wymagają rozważnych działań popartych wszechstronnymi analizami z autorytetami w dziedzinie weterynarii, ekonomii i funkcjonowania administracji.

*Lek. wet. Konrad Kuczera,
Przew. Komisji ds. Inspekcji Weterynaryjnej ŚL.I.L.-W*

Poniżej publikujemy pełny tekst Stanowiska Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o Służbie Cywilnej. Zapoznanie się z tym Stanowiskiem, dość szeroko uzasadniającym negatywną opinię o projekcie, wyrażoną przez samorząd lekarsko-weterynaryjny jest szczególnie ważne zwłaszcza wobec niektórych głosów w czasie ostatniego Zjazdu naszej Izby. Jedynie uważna lektura tekstu Stanowiska pozwoli zrozumieć wszelkie zawilości w ministerialnym projekcie i dalszą merytoryczną dyskusję

Michał Konopa

STANOWISKO

KRAJOWEJ RADY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ

Z DNIA 21 LUTEGO 2011 ROKU

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o Służbie Cywilnej.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, po zapoznaniu się z nadesłanym z Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi projektem przy piśmie z dnia 31 stycznia 2011, sygn. ŻWbhż-mf-8500-2(1)/11(287) projektem ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o Służbie Cywilnej negatywnie ocenia projekt tej ustawy z przyczyn następujących:

1. Istniejący od wielu lat w naszym kraju system ochrony bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, którego celem jest zapewnienie ochrony zdrowia publicznego oraz ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt, funkcjonuje poprzez działalność organów Inspekcji Weterynaryjnej, które swoje ustawowe zadania realizują zarówno bezpośrednio, jak również w szerokim zakresie poprzez wyznaczonych przez powiatowych lekarzy weterynarii – lekarzy weterynarii zajmujących się prywatną praktyką lekarsko-weterynaryjną.

W szczególności powiatowy lekarz weterynarii, jeżeli z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać przy pomocy podległego personelu ustawowych zadań Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r., Nr 112, poz. 744, z późn. zm.), może wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do:

- a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych,
- b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
- c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,
- d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,
- e) badania mięsa zwierząt łownych,
- f) sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
- g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, jego przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów mleczarskich,
- h) sprawowania nadzoru nad wylądowywaniem ze statków rybackich i statków przetwórci produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab,
- i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych,
- j) pobierania próbek do badań,
- k) sprawowania nadzoru nad sprzedażą bezpośrednią,
- l) badania laboratoryjnego na obecność włośni.

System ten dotychczas funkcjonuje prawidłowo, chroniąc mieszkańców naszego kraju od zagrożeń zoonozami, mogących wynikać ze spożycia produktów pochodzenia zwierzęcego, jak również zapewnia skuteczną ochronę zdrowia zwierząt poprzez profilaktykę, monitoring, leczenie chorych zwierząt i likwidację ognisk zwierzęcych chorób zakaźnych.

W tej sytuacji zmiana istniejącego stanu prawnego i faktycznego wymaga rozważnych działań poprzedzonych wszechstronnymi analizami weterynaryjnymi, organizacyjnymi i ekonomicznymi.

Dopiero, gdyby analizy te ujawniły istotne wady istniejącego systemu, byłaby to podstawa do ustalenia założeń zmian, a następnie do przystąpienia do prac legislacyjnych. Poważnym błędem jest pominięcie racjonalnego procesu legislacyjnego i podejmowanie nagłych działań pod wpływem emocji wynikających z bieżących, zmiennych wydarzeń.

Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy takich analiz nie przeprowadzono, brak jest też założeń do tego projektu.

W uzasadnieniu tym zawarte jest jedynie ogólne stwierdzenie, że proponowana nowelizacja ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej „ma na celu usprawnienie realizacji przez powiatowych lekarzy weterynarii ustawowych zadań Inspekcji Weterynaryjnej z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego”, co stanowi powtórzenie art. 3 ust. 1 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.

Z uzasadnienia projektu ustawy nie wynika, jakimi przesłankami kierowali się autorzy projektu, proponując fundamentalną zmianę sprowadzającą się do tego, że czynności polegające na:

- sprawowaniu nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badaniu przedubojowym i poubojowym, ocenie mięsa i nadzorze nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,

- sprawowaniu nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawianiu wymaganych świadectw zdrowia,
- pobieraniu próbek do badań,
- badaniach laboratoryjnych mięsa na obecność włośni w zakładach, w których dziennie można poddać ubojowi powyżej 200 sztuk bydła, 500 sztuk świń lub 40 000 sztuk drobiu,

będą mogli wykonywać wyłącznie pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej, nie zaś jak dotychczas, lekarze weterynarii niebędący pracownikami tej Inspekcji, działający na podstawie wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii.

Uzasadnienie projektu nie wyjaśnia też, jakie przesłanki były podstawą do określenia liczby ubijanych zwierząt jako kryterium ustalenia, iż w ubojniach spełniających te warunki, opisane powyżej, czynności będą mogli wykonywać wyłącznie lekarze weterynarii będący pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej.

2. W uzasadnieniu projektu ustawy znajduje się sformułowanie, iż wprowadzenie w życie tego projektu wymagać będzie zwiększenia zatrudnienia w powiatowych inspektoratach weterynarii od dnia 1 lipca 2011 r. o 905 etatów. Szacunkowe koszty zatrudnienia na tych etatach lekarzy weterynarii mają wynieść w 2011 r. ok. 35.750.000 zł. Z powyższego wynika, że miesięczne wynagrodzenie brutto jednego lekarza weterynarii, pracownika Inspekcji Weterynaryjnej, wykonującego w dużych zakładach mięsnych czynności określone w art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. d, f, j oraz b wynosić będzie brutto ok. 6950 zł.

Ponieważ przeciętne wynagrodzenie lekarzy weterynarii zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej jest znacznie niższe – spowoduje to napięcia wśród tych lekarzy ze względu na znaczne zróżnicowanie zarobków pomiędzy lekarzami weterynarii już pracującymi w Inspekcji Weterynaryjnej, a nowo zatrudnionymi.

3. Jak już to wyżej stwierdzono, z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że wprowadzenie w życie projektowanych zmian wymagać będzie dodatkowego zatrudnienia w Inspekcji Weterynaryjnej 905 lekarzy weterynarii.

W uzasadnieniu nie przedstawiono, w jaki sposób ustalono tę liczbę. Z danych uzyskanych przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną wynika, że liczba lekarzy weterynarii, których trzeba będzie zatrudnić w celu realizacji przepisów ustawy jest wyższa i wynosi ok. 1500 osób.

Wprowadzenie etatów w dużych zakładach mięsnych spowoduje też niemożność prawidłowej realizacji rozporządzenia Komisji nr 2075/2005 dotyczącego akredytacji laboratoriów prowadzących badania na obecność włośni metodą wytrawiania.

4. Z uzasadnienia projektu ustawy nie wynika, aby uwzględniono, że zwiększenie poziomu zatrudnienia w powiatowych inspektoratach weterynarii, w porównaniu do stanu aktualnego wymagać będzie zwiększenia również zatrudnienia w tych inspektoratach w komórkach kadrowych, zatrudnienia i płac, księgowości, obsłudze prawnej i innych. Nie oszacowano także skutków zwiększenia zatrudnienia w tych komórkach w odniesieniu do globalnego funduszu płac. Takie nieoparte rzetelnymi wyliczeniami kalkulacje mogą spowodować niekontrolowane wydatkowanie środków budżetowych i wielokrotnie większe, niż się szacuje, wydatki z budżetu państwa, co może być zagrożeniem dla finansów publicznych.

5. Konsekwencją wprowadzenia ust. 1a do art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej jest powstanie trzech standardów w zakresie realizowania zadań z zakresu bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego. Pierwszego – realizowanego przez pracowników Inspekcji w największych zakładach, drugiego - realizowanego w oparciu o wyznaczonych lekarzy weterynarii, którzy wylaniani są w drodze postępowania określonego w ust. 2e - 2l art. 16 projektu ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w pozostałych zakładach oraz trzeciego - realizowanego na poziomie gospodarstw i prowadzonych w gospodarstwach ubojów na użytek własny oraz wprowadzania produktów pochodzenia zwierzęcego z gospodarstw w ramach sprzedaży bezpośredniej.

6. Z uzasadnienia projektu ustawy nie wynika, aby autorzy projektu rozważyli skutki sformułowań zawartych w art. 16 ust. 2a-2c ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w kontekście przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.). Ustawa ta określa zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy-zlecenia (agencyjnej lub innej umowy o świadczenia usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia).

Artykuł 8 ust. 1 i 2a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń definiuje pojęcie „pracownika”, nadając mu znaczenie daleko szersze od tego, którym posługuje się Kodeks pracy. Za pracownika - zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami - uważa się, poza osobą pozostającą w stosunku pracy, także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy-zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Z uwagi na powyższą definicję pracownik, który zobowiązuje się do wykonania określonego dzieła - na podstawie zawartej ze swoim pracodawcą lub wykonywanej na jego rzecz umowy o dzieło - traktowany jest również w ramach tej umowy jako pracownik.

Konsekwencją takiej regulacji prawnej jest art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się przychód osiągnięty z tytułu takiej umowy. Przychód ten stanowi także podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne. Obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego - z mocy art. 66 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) - objęci są bowiem pracownicy w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W omawianej kwestii istotną rolę odgrywa również rozgraniczenie, które wprowadza art. 3 ustawy z 21 listopada 2008 r. o Służbie Cywilnej (Dz. U. nr 227, poz. 1505 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem, za pracownika Służby Cywilnej uważa się osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę zgodnie z zasadami określonymi w powołanym powyżej akcie normatywnym. Co do zasady (art. 97 ust.

1 ustawy), czas pracy członków korpusu Służby Cywilnej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, który obejmuje maksimum osiem tygodni.

Podnieść należy, że dopuszczenie pracowników Inspekcji Weterynaryjnej do wykonywania czynności na podstawie wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii spowoduje, iż znajdują się oni w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do pozostałych lekarzy weterynarii wykonujących czynności z wyznaczenia, gdyż składki na ubezpieczenie społeczne zależne od przysługującego im wynagrodzenia pokrywać będzie częściowo Inspekcja Weterynaryjna.

Nietrudno także przewidzieć, że pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej czynności z wyznaczenia wykonywać będą także w godzinach pracy w ramach etatu. Taka sytuacja występuje w wielu dziedzinach życia społecznego, czego dowodem jest, opisana w środkach społecznego przekazu, ujawniona ostatnio sytuacja w urzędach statystycznych, których pracownicy, dodatkowo zlecane im i odrębnie opłacane czynności związane ze spisem rolnym w 2010 r. i przygotowaniem do spisu powszechnego, jaki będzie przeprowadzony w 2011 r., wykonywali w godzinach pracy na etacie, co stało się przedmiotem postępowania NIK-u.

Projekt pomija ważny aspekt wyznaczania i wykonywania czynności przez inspektorów wojewódzkich inspektoratów weterynarii. Fakt wykonywania przez nich kontroli urzędowych, np. powiatowych lekarzy weterynarii, którzy mają być ich płatnikami jest z założenia korupcyjogenny i stanowi realne zagrożenie dla prawidłowego nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zdrowiem publicznym.

Skutkiem przyjęcia tej regulacji będzie proporcjonalny przyrost kosztów związanych z wykonywaniem czynności będących przedmiotem wyznaczenia ze strony Inspekcji Weterynaryjnej. Z uzasadnienia projektu ustawy nie wynika, aby uwzględnione zostały skutki finansowe dla Inspekcji Weterynaryjnej wynikające z powołanych wyżej przepisów projektu ustawy.

7. Proponowane zmiany w art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, polegające na dodaniu ust. 2e-2l pozostają w sprzeczności z ustawą Prawo zamówień publicznych z dnia 29 stycznia 2004 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.). Proponowane zasady i tryb przeprowadzenia postępowania mającego na celu wyłonienie osób, które mają być wyznaczone do wykonywania urzędowych czynności weterynaryjnych na podstawie ww. ustawy, pomijają najistotniejsze elementy tego typu postępowań, jak: określenie zasad i trybu udzielania zamówień, środki ochrony prawnej, oferentów, kontrolę udzielania zamówień publicznych oraz organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie.

Postępowanie o udzielenie zamówienia (wyłonienie osoby lub osób, które wykonają określone czynności – usługi) prowadzi Inspekcja, będąca jednostką sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych. Na realizację czynności będących ustawowym zadaniem Inspekcji, w sytuacji gdy powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie ich wykonać, w planie budżetu powinny być zaplanowane środki w określonej kwocie. Stąd też prawidłowo zdefiniowany cel prowadzonego postępowania - to realizacja tych zadań do wartości określonej w limicie środków zaplanowanych w budżecie państwa lub utworzonych rezerwach celowych. Z uwagi na fakt, że wydatkowane środki pochodzą z budżetu państwa, podlegają przepisom ustawy o finansach publicznych i ustawy Prawo zamówień publicznych. Stosownie do wymienionych przepisów prawa, wartość zamówienia określa kwota zaplanowanych środków, a tryb postępowania po przekroczeniu limitu 14.000 zł jest precyzyjnie określony.

W tym kontekście zdefiniowanie zamówienia w odniesieniu do ceny jednostkowej za czynność jest niezgodne z zasadami wydatkowania środków publicznych.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. W przypadku lekarzy weterynarii jest to ustawa o zakładach leczniczych dla zwierząt z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz. U. 2004 Nr 11, poz. 95 z późn. zm.). Dodać należy, że kryteriami wyznaczania lekarzy weterynarii do wykonywania czynności urzędowych powinny przede wszystkim być kwalifikacje, staranność wykonania, a nie cena w sposób sztuczny zaniżana w procedurze wyznaczania. Cena za czynności urzędowe nie może być jednym z dwóch kryteriów wyznaczania lekarzy weterynarii do wykonywania czynności urzędowych. Rażąco błędem proponowanej regulacji jest pominięcie, jako kryterium wyznaczenia, posiadanie kwalifikacji określonych odrębnymi przepisami.

Stąd też należy pozostawić dotychczasowe regulacje w tym zakresie bez proponowanych zmian, wzbogacając je o elementy wpływające na transparentność podejmowanych decyzji przez powiatowego lekarza weterynarii.

Zastosowanie proponowanych przepisów ustawy w powiązaniu z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych spowoduje, że spełnienie wymagań Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2075/2005 w tym przypadku będzie praktycznie niemożliwe.

Równocześnie zwracamy uwagę na fakt, że proponowany tryb wyznaczania nakłada się na postępowanie administracyjne prowadzone w przedmiotowej sprawie, które w założeniu swoim przewiduje transparentność jego przeprowadzenia.

8. Projektowany ust. 4a art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej przewiduje, iż w przypadku rozwiązania stosunku pracy pomiędzy Inspekcją a wyznaczonym pracownikiem Inspekcji, powiatowy lekarz weterynarii uchyla decyzję o wyznaczeniu i rozwiązuje ze skutkiem natychmiastowym zawartą z tym lekarzem weterynarii umowę określającą zakres, terminy i miejsce wykonywania czynności objętych tą umową.

Przepis ten w istocie wprowadza niedopuszczalną sankcję za rozwiązanie przez pracownika Inspekcji Weterynaryjnej stosunku pracy z Inspekcją. W uzasadnieniu projektu ustawy brak jest wskazania, jakimi przesłankami kierowali się autorzy projektu ustawy formułując ten przepis.

9. Niezrozumiały jest projekt nowelizacji pkt. 1 art. 17 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w proponowanym brzmieniu w sytuacji, gdy z dniem 31 grudnia 2010 r. konto dochodów własnych (tzw. środki specjalne) w sektorze finansów publicznych przestały

funkcjonować. Z tego powodu art. 17 wymaga natychmiastowej nowelizacji, ale stosownie do zmian w systemie finansowania zadań Inspekcji Weterynaryjnej, wprowadzonych od dnia 1 stycznia 2011 r.

10. Dodatkowo wraz z wprowadzeniem do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.) nowych regulacji w art. 60 i 61, które nie miały swojego odpowiednika we wcześniejszej wersji ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej należałoby uzupełnić o przepisy rozstrzygające zasady pobierania opłat, zgodnie z przepisami ustawowymi.

11. Dodanie ust. 11 w art. 97 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 z późn. zm.) spowoduje nierówność traktowania osób wchodzących w skład korpusu Służby Cywilnej.

Projektowana nowelizacja art. 97 tej ustawy, polegająca na uchyleniu w stosunku do pracowników Inspekcji Weterynaryjnej przepisów zawartych w ust 6-9 łamie całą koncepcję czasu pracy obowiązującego pracowników Służby Cywilnej i stanowi niedopuszczalne w świetle przepisów konstytucji pogorszenie sytuacji pracowników tej Inspekcji, członków korpusu Służby Cywilnej. W przypadku wejścia w życie proponowanej zmiany tej ustawy, osoby wchodzące w skład korpusu służby cywilnej podzielone zostaną na dwie grupy: jedna, której tygodniowy wymiar czasu jest ograniczony do 40 godzin tygodniowo i druga, w skład której wejdą członkowie korpusu Służby Cywilnej zatrudnieni w Inspekcji Weterynaryjnej, którzy będą zobowiązani do pracy w godzinach nadliczbowych bez żadnego ekwiwalentu. Tego rodzaju rozwiązanie kwalifikuje się do zaskarżenia do Trybunału Konstytucyjnego ze względu na naruszenie przepisów konstytucji.

12. Nietrudno przewidzieć negatywne konsekwencje wprowadzenia proponowanych koncepcji nie tylko dla sprawności i skuteczności nadzoru w zakresie bezpieczeństwa zdrowia publicznego, ale także dla interesów urzędowych lekarzy weterynarii oraz budżetu państwa. Proponowana nowelizacja nie usprawni realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej, a wręcz przeciwnie, poprzez zaburzenie dobrze dotychczas funkcjonującego systemu może doprowadzić do chaosu i w konsekwencji braku sprawnego nadzoru oraz konfliktów pomiędzy organami Inspekcji Weterynaryjnej a producentami żywności.

13. Przedstawiona argumentacja uzasadnia negatywną ocenę projektu i wniosek o zaniechanie dalszych prac legislacyjnych nad tym projektem.

14. W uzasadnieniu podano, że proponowane rozwiązania będą mieć pozytywny wpływ na rynek pracy. Utrata wielu wyznaczeń przez lekarzy prywatnych - tzw. lekarzy urzędowych, spowoduje masowe zamykanie wiejskich zakładów leczniczych, których utrzymanie z samych tylko czynności leczenia zwierząt jest w chwili obecnej niemożliwe. Będzie to miało bardzo negatywny wpływ na środowisko wiejskie, gdyż rolnicy stracą dostęp do szybkiej interwencji w nagłych przypadkach.

15. Niezależnie od przedstawionej wyżej argumentacji merytorycznej Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna nie może nie odnieść się do treści wystąpienia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Pana Marka Sawickiego, który w programie telewizyjnym w dn. 10 lutego 2011 r. oświadczył, że zaniecha prac nad projektem omawianej ustawy, jeżeli samorząd lekarzy weterynarii zaakceptuje nowe stawki wynagrodzeń dla lekarzy weterynarii wykonujących czynności z wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii, określone w projekcie nowelizacji rozporządzenia tego ministra o wysokości wynagrodzenia za wykonywanie tych czynności.

Jak wynika z powyższego celem projektu ustawy w rzeczywistości nie jest usprawnienie działalności Inspekcji Weterynaryjnej – jak to jest wyraźnie sformułowane w uzasadnieniu projektu ustawy - lecz wywarcie presji na samorząd lekarzy weterynarii, aby zaakceptował propozycje zmienionych stawek wynagrodzeń.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna protestuje przeciwko takim działaniom Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi jako sprzecznych z zasadami racjonalnej działalności legislacyjnej i zasadami postępowania obowiązującymi organy administracji publicznej w demokratycznym państwie prawa.

NOWE ZASADY WYSTAWIANIA RECEPT NA ŚRODKI ODURZAJĄCE I SUBSTANCJE PSYCHOTROPOWE.

W związku ze zmianą Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 9 maja 2003 r. w sprawie wystawiania przez lekarzy weterynarii recept na produkty lecznicze lub leki recepturowe przeznaczone dla ludzi, które będą stosowane u zwierząt (zmiana z 31 grudnia 2010 r. DZ. U. nr 10 poz. 56 z 13.01.2011 r.), od 13 lutego 2011 r. lekarz weterynarii może wystawić receptę na produkty lecznicze zawierające substancje psychotropowe lub środki odurzające.

Recepta w kolorze różowym musi zostać wystawiona w dwóch egzemplarzach, z których jeden przechowywany jest w zakładzie leczniczym dla zwierząt. Dystrybucję recept prowadzą hurtownie produktów leczniczych weterynaryjnych i tam należy zaopatrywać się w druki recept.

Na jakie „leki” będziemy wystawiali różowe recepty? Będą to wszystkie preparaty które zarejestrowane są jako „Rpw” oraz te, które w swym składzie zawierają środki odurzające lub substancje psychotropowe z grupy I-N, I-P, II-P. Np. morfina posiada kategorię dostępności Rpw i znajduje się w grupie I-N

Ważne! Dla produktów leczniczych zawierających w swoim składzie:

- 1) środki odurzające grupy II-N;
- 2) substancje psychotropowe grup III-P i IV-P.

wystawiamy zwykłe recepty (białe z zielonym paskiem).

Np. luminal – FENOBARBITAL - grupa IV-P; relanium – DIAZEPAM - grupa IV-P

Dla dociekliwych koleżanek i kolegów przedstawiamy ujednoliconą wersję Rozporządzenia Ministra Zdrowia ale pamiętajmy o tym, że jest to tylko wersja robocza.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA 1)

z dnia 9 maja 2003 r.

w sprawie wystawiania przez lekarzy weterynarii recept na produkty lecznicze lub leki recepturowe przeznaczone dla ludzi, które będą stosowane u zwierząt (Dz. U. z dnia 30 maja 2003 r.) wraz ze zmianami wprowadzonymi Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 31 grudnia 2010 r. (Dz. U. nr 10 poz. 56 z dnia 13 stycznia 2011 r.) - wersja jednolita robocza

Na podstawie art. 69 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567 i Nr 240, poz. 2052) zarządza się co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa:

- 1) oznakowanie, tryb i sposób wystawiania przez lekarzy weterynarii recept na produkty lecznicze lub leki recepturowe przeznaczone dla ludzi, które są stosowane u zwierząt, zwane dalej „produktami lub lekami”, w sytuacji gdy brak jest produktu leczniczego weterynaryjnego dopuszczonego do obrotu;
- 2) wzór recepty na produkty lub leki;
- 3) sposób zaopatrywania w druki recept na produkty lub leki;
- 4) sposób kontroli wystawienia i realizacji recept na produkty lub leki oraz sposób kontroli stosowania tych produktów lub leków.

§ 2. 1

Dopuszcza się wystawianie przez lekarza weterynarii recept na produkty lub leki, jeżeli nabyte w ten sposób produkty lub leki będą stosowane u zwierząt przez:

- 1) właściciela zwierzęcia albo
 - 2) wystawiającego receptę lekarza weterynarii przy wykonywaniu przez niego praktyki lekarsko-weterynaryjnej.
2. Wystawienie recepty w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest dopuszczalne, jeżeli:
- 1) nabyte w ten sposób produkty lub leki zostaną użyte przez wystawiającego receptę lekarza weterynarii wyłącznie przy wykonywaniu przez niego praktyki lekarsko-weterynaryjnej;
 - 2) na receptce wystawiający dokona adnotacji „do użytku własnego” („ad usum proprium”);
 - 3) zapas w ten sposób nabytych produktów lub leków nie przekracza ich 14-dniowego średniego zużycia;
 - 4) zgromadzone produkty lub leki są przechowywane zgodnie z wymaganiami określonymi dla tych produktów i leków;
 - 5) użycie produktów lub leków zostanie udokumentowane w sposób zgodny z przepisami Prawa farmaceutycznego;
 - 6) brak jest odpowiedniego produktu leczniczego dopuszczonego do obrotu dla danego gatunku zwierząt lub dla innych gatunków zwierząt.

§ 3. 1

Wystawienie recepty polega na czytelnym naniesieniu na awersie recepty treści obejmującej dane określone w rozporządzeniu oraz złożeniu własnoręcznego podpisu przez wystawiającego receptę lekarza weterynarii.

2. Na receptce mogą być dokonywane poprawki wyłącznie przez osobę wystawiającą receptę; poprawki dokonywane na receptce wymagają dodatkowego odciśnięcia pieczęci i podpisu tej osoby, umieszczonych przy dokonanych poprawkach.
3. Na receptce nie mogą być zamieszczane informacje niezwiązane z jej przeznaczeniem oraz reklamy.

§ 4. 1

Dane umieszczane na wystawianej receptce, o których mowa w § 3 ust. 1, obejmują:

- 1) firmę lub nazwę, pod jaką działa wystawiający receptę lekarz weterynarii, siedzibę i adres, oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności oraz imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres lekarza weterynarii działającego pod firmą lub nazwą, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz adres;
- 2) określenie specjalizacji wystawiającego receptę lekarza weterynarii oraz numer zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu;
- 3) firmę lub nazwę posiadacza zwierzęcia, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz adres;
- 4) gatunek, płeć oraz rasę zwierzęcia - w przypadku wystawienia recepty dla pojedynczego zwierzęcia; gatunek, płeć, rasę oraz liczbę zwierząt - w przypadku wystawienia recepty dla większej liczby zwierząt;
- 5) nazwę i ilość produktu leczniczego, a w odniesieniu do leku recepturowego - nazwę i ilość surowców farmaceutycznych potrzebnych do sporządzenia tego leku oraz, w miarę potrzeby, postać, w jakiej lek ma być wydany; nazwy produktów lub leków podaje się w brzmieniu ustalonym w Rejestrze Produktów Leczniczych Dopuszczonych do Obrotu na Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) sposób użycia albo adnotację „wiadomo”, jeżeli przepisany w receptce produkt lub lek nie zawiera w swym składzie środków bardzo silnie działających, silnie działających, odurzających lub psychotropowych;
- 7) jeżeli recepta wystawiana jest na produkty lub leki przeznaczone do stosowania u zwierząt, których tkanki lub produkty mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi - okres karencji dla tkanek lub produktów pochodzących od tych zwierząt, u których zastoso-
sowano produkty lub leki, z dodatkowym oznaczeniem okresu karencji na etykiecie leku recepturowego;
- 8) datę wystawienia recepty.

§ 4.2

Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nanoszone są za pomocą nadruku lub pieczęci.

§ 4.3

Na awersie recepty za pomocą nadruku nanosi się symbole „WET” i „WET-KARENCA”, które dodatkowo przedstawia się techniką służącą do ich automatycznego odczytu, a w szczególności w postaci jedno- lub dwuwymiarowych kodów kreskowych.

§ 5

Wzór recepty na produkty lub leki określa załącznik do rozporządzenia.

§ 6.1

Recepty na produkty lub leki wystawia się w jednym egzemplarzu,

2. Recepty na produkty lub leki przeznaczone do stosowania u zwierząt, których tkanki lub produkty mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi oraz na produkty lub leki zawierające środki odurzające lub substancje psychotropowe lub inne leki, oznaczone symbolem „Rpw”, wystawia się z kopią, która pozostaje u wystawiającego receptę.

§ 7.1

Szczegółowe warunki wystawiania recept na preparaty zawierające środki odurzające lub substancje psychotropowe oraz wydawania tych preparatów z aptek określają przepisy o przeciwdziałaniu narkomanii.

§ 8.1

Zaopatrzenie w druki recept prowadzą hurtownie farmaceutyczne produktów leczniczych weterynaryjnych.

§ 9.1

Lekarz weterynarii, wystawiając receptę na produkty lub leki, może zamieścić polecenie dla apteki:

- 1) powtórnego wydania - przez zamieszczenie wyrazu „powtórzyć”, określając równocześnie ile razy lek ma być powtórnie wydany;
- 2) wydania poza zwykłą kolejnością przez zamieszczenie wyrazów „wydać natychmiast”.

§ 9.2

Nie zamieszcza się polecenia „powtórzyć”, jeżeli produkt lub lek zawiera w swym składzie środek odurzający, psychotropowy lub środek bardzo silnie działający.

§ 9.3

Polecenie „wydać natychmiast” wolno zamieszczać jedynie wówczas, gdy ze względu na stan chorego zwierzęcia konieczne jest natychmiastowe zastosowanie produktu lub leku.

§ 9.4

Polecenia, o których mowa w ust. 1, mogą być podawane w języku łacińskim.

§ 10.1

Ilość surowca farmaceutycznego przeznaczonego do sporządzenia leku recepturowego określa się cyframi arabskimi, wagowo, w systemie metrycznym lub wykorzystując jednostki międzynarodowe, z tym że:

- 1) ilość surowca płynnego można podawać w kroplach lub mililitrach;
- 2) ilość surowca będącego środkiem obojętnym, przeznaczonym do nadania odpowiedniej postaci leku, można oznaczyć wyrazami „ilość odpowiednia”, „quantum satis” albo „q.s.”.

§ 10.2

Ilość leku recepturowego sporządzanego w szczególności w postaci proszków, gałek albo czopków określa się cyframi rzymskimi.

§ 11

W razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia sfalszowania recepty, osoba wydająca lek odmawia jej realizacji, zatrzymuje ją i niezwłocznie powiadamia o tym fakcie inspektora Inspekcji Farmaceutycznej właściwego ze względu na położenie apteki.

§ 12.1

Kontrola wystawiania recept na produkty lub leki, prowadzona przez Inspekcję Weterynaryjną, obejmuje badanie i ocenę prawidłowości działań osób wystawiających recepty, a w szczególności:

- 1) zgodność danych umieszczonych na receptach z prowadzoną dokumentacją;
- 2) prawidłowość wystawienia recepty.

§ 12.2

Kontrola realizacji recept na produkty lub leki, prowadzona przez Inspekcję Farmaceutyczną, obejmuje badania i ocenę prawidłowości działań osób wydających produkty lub leki, a w szczególności:

- 1) prawidłowość ilości wydawanych produktów lub leków, w tym również wielkość wydawanych opakowań;
- 2) przestrzeganie terminów realizacji recept.

§ 12.3

Kontrola stosowania produktów lub leków, prowadzona przez Inspekcję Weterynaryjną, obejmuje badanie i ocenę prawidłowości działań lekarza weterynarii używającego nabytych produktów lub leków wyłącznie przy wykonywaniu przez niego praktyki lekarsko-weterynaryjnej, a w szczególności:

- 1) zasadność stosowania produktów i leków;
- 2) prawidłowość przechowywania i stosowania produktów lub leków;
- 3) prawidłowe udokumentowanie stosowania produktów lub leków;
- 4) prawidłowe ustalenie okresów karencji.

§ 13

Kontrolę, o której mowa w § 12, przeprowadza się na podstawie imiennego upoważnienia, które zawiera:

- 1) firmę lub nazwę kontrolowanego, jego siedzibę i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej - jej imię i nazwisko oraz adres;
- 2) podstawę prawną kontroli;
- 3) zakres i cel kontroli;
- 4) imię i nazwisko osoby kontrolującej;
- 5) datę wystawienia upoważnienia;
- 6) datę ważności upoważnienia.

§ 14.1

Kontrolę przeprowadza się w jednostce, której dotyczy postępowanie kontrolne.

§ 14.2

Kontrola przeprowadzana jest w obecności:

- 1) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt albo upoważnionego przez niego lekarza weterynarii, jeżeli dotyczy zakładu leczniczego dla zwierząt;
 - 2) lekarza weterynarii wystawiającego recepty, jeżeli dotyczy indywidualnej praktyki lekarsko-weterynaryjnej;
 - 3) kierownika albo upoważnionego przez niego farmaceuty, jeżeli dotyczy apteki.
3. Podczas przeprowadzania kontroli recept udostępnianych przez aptekę osoba wymieniona w ust. 2 pkt 3, za zgodą kierownika apteki, nie musi być obecna.

§ 15.1

Na wniosek osoby kontrolującej, z apteki wydaje się recepty.

§ 15.2

Wydanie recept odbywa się na podstawie pisemnego potwierdzenia przejęcia, wyszczególniającego ilość i rodzaj tych recept, podpisanego przez osobę kontrolującą i kierownika albo upoważnionego przez niego farmaceutę.

§ 16.1

Podmiot kontrolowany umożliwia sprawny i efektywny przebieg kontroli, a w szczególności:

- 1) udostępnia do wglądu dokumentację, recepty oraz inne dokumenty związane z wystawianiem, realizacją recept albo stosowaniem produktów lub leków;
- 2) udziela osobom kontrolującym ustnych lub pisemnych informacji i wyjaśnień w sprawach dotyczących przedmiotu kontroli.

§ 16.2

Osoba kontrolująca ma prawo sporządzania odpisów i kopii dokumentów w zakresie związanym z ustaleniami kontroli; koszty wykonania odpisów i kopii nie obciążają podmiotu kontrolowanego.

§ 17.1

Po przeprowadzeniu kontroli osoba kontrolująca sporządza protokół.

§ 17.2

Protokół podpisują:

- 1) osoba kontrolująca;
- 2) w imieniu podmiotu kontrolowanego - osoba, o której mowa w § 14 ust. 2.

§ 17.3

O odmowie podpisania protokołu, przyczynie tej odmowy oraz o złożonych wyjaśnieniach dokonuje się wzmianki w protokole.

§ 17.4

Jeżeli po sporządzeniu protokołu, a przed jego podpisaniem, zgłoszone zostaną umotywowane zastrzeżenia odnośnie do faktów

powołanych w protokole, osoba kontrolująca jest obowiązana dodatkowo zbadać te fakty i uzupełnić protokół.

§ 17.5

Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach: jeden otrzymuje podmiot kontrolowany, a drugi - kontrolujący.

§ 18

Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono nieprawidłowości w wystawianiu, realizacji recept albo stosowaniu produktów lub leków, kontrolujący wydaje zalecenia pokontrolne, zobowiązując podmiot kontrolowany do złożenia w terminie 14 dni informacji o podjętych działaniach dotyczących realizacji lub wdrożenia zaleceń pokontrolnych.

§ 19

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

1) Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 845.

ZAŁĄCZNIK:
wzór recepty.

WET ¹⁾ * WET - KARENCA ²⁾ *	
.....	
.....	
.....	
.....	
Wystawiający receptę	
.....	
Posiadacz zwierzęcia	
.....	
Opis zwierzęcia	
Rp.	
.....	
.....	
.....	
.....	
podpis i pieczęć lekarza weterynarii wystawiającego receptę	
* Niepotrzebne skreślić.	

Przygotował lek. wet. K.Kuczera

ODPADY AKTUALNY TEMAT

Już kilka lat wcześniej na łamach naszego Biuletynu pisaliśmy o obowiązkach podmiotu tworzącego i prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt w zakresie prawidłowego postępowania związanego z wytwarzaniem w zakładzie przeróżnego rodzaju odpadów. Ten temat przedstawił także w 2008 r. kol. Andrzej Lisowski w cyklu artykułów w „Życiu Weterynaryjnym”. Sprawa stała się bardzo aktualna w 2010 r., także odnośnie zagospodarowania zwłok zwierzęcych – zwierząt towarzyszących, które są poddawane eutanazji lub które ponoszą śmierć w zakładach leczniczych dla zwierząt. Na naszej stronie internetowej publikowano w ubiegłym roku w tych sprawach dość szeroki materiał do wiadomości koleżanek i kolegów. Przedstawiliśmy również rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 października 2010r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z odpadami weterynaryjnymi. Podstawy zagadnień związanych z właściwym, zgodnym z przepisami postępowaniem, mającym na celu unieszkodliwienie odpadów w gabinetach, przychodniach itd. można było znaleźć także w książce dr. Ryszarda Mordaka „Podstawy prawne działalności klinicznej oraz dokumentacji w medycynie weterynaryjnej”.

Na początku marca br. na stronie internetowej ŚL.I.L.-W umieszczono komunikat o raz informacje o adresach stron, gdzie znajdują się najbardziej istotne w chwili obecnej wiadomości o obowiązkach wytwórców odpadów, a także obowiązkach dotyczących sprawozdawczości. Alarm został wywołany w woj. łódzkim, gdzie ukarano karą pieniężną w wysokości 10 tys. zł lekarzy medycyny, którzy nie złożyli sprawozdania – zbiorcze zestawienie danych o rodzajach i ilościach odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów w terminie. Pomimo odwołania kary utrzymano, a środowisko weterynaryjne i Łódzka Izba Lekarsko-Weterynaryjna podjęły w tym zakresie także własne poważne działania. Zgodnie bowiem z art. 37 ust. 3 ustawy o odpadach z 27 kwietnia 2001 roku, posiadacz odpadów jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania, odbierania odpadów komunalnych, zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów zbiorcze zestawienie danych o rodzajach i ilościach odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów, w terminie do dnia 15 marca (w ubiegłych latach do 31 marca) za poprzedni rok kalendarzowy.

Jednocześnie przed rozpoczęciem działalności powodującej powstawanie odpadów lekarze weterynarii na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r., jako wytwórcy odpadów mają

również obowiązek uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi jeśli wytwarzają odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg (to jest 100 kg) lub przedłożenia tylko informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarzają odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne. Ww. decyzję lub informację składa się właściwemu terytorialnie dla miejsca wytwarzania odpadów staroście. Informacja, o której mowa powyżej, winna zawierać między innymi dane podmiotu zawierające adres miejsca prowadzenia działalności, nazwę podmiotu tworzącego zakład, dokumenty świadczące o wpisie do rejestru działalności gospodarczej lub KRS, dokumenty dotyczące wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, NIP, REGON, wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, a w przypadkach, gdy określenie rodzaju nie jest wystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie te odpady mogą powodować, właściwy organ może wezwać wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów.

Rodzaje odpadów określa rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów. To rozporządzenie nadaje poszczególnym rodzajom odpadów odpowiedni kod. Dotyczy to na przykład zwłok zwierzęcych, zużytych wywoływalczy i utrwalaczy po obróbce zdjęć rtg, a także całej grupy odpadów ujętych w kodzie ogólnym 18 02 – odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki. W tej grupie w odpowiednich grupach i podgrupach znajdują się odpady, których kod jest oznaczony gwiazdką, a więc należące do grupy odpadów niebezpiecznych.

W dniu 12 marca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Zmiany wprowadziły poważne sankcje finansowe wynikające z art. 79 c ust. 3 ustawy o odpadach, w wysokości 10 tys. zł za nieterminowe złożenie lub brak złożenia sprawozdania, o którym była mowa powyżej. Wysokość tej kary budzi poważne zastrzeżenia, a o czym w Gazecie Lekarskiej pisał między innymi prezes Naczelnej Rady Lekarskiej Maciej Hamankiewicz. To stanowisko należy w pełni podzielić. Do rozwiązania pozostaje jeszcze jedna poważna sprawa. Jest to zagadnienie tzw. opłat za korzystanie ze środowiska. To zagadnienie będzie również w najbliższym czasie wyjaśniane. Być może szkolenie, które organizuje Śląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna w zakresie całokształtu zagadnień związanych z programem gospodarki odpadami w zakładach leczniczych dla zwierząt rozwiąże wszystkie podstawowe wątpliwości.

MK

DO REDAKCJI BIULETYNU ŚL. IZBY LEK-WET.

Prezesowi i Radzie Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej za pomoc okazaną mnie i mojej rodzinie w trudnych chwilach ciężkiej choroby bardzo dziękuję.

*Lek. wet. Janusz Cieśla
Dobieszowice
Bardzo proszę o wydrukowanie tych paru zdań na łamach Biuletynu.
Janusz Cieśla
Dobieszowice, 25 I 2011 r.*

PROTEST I CO DALEJ?

Historię i katalog zdarzeń związanych z protestem lekarzy weterynarii na przełomie 2010 i 2011 r. przedstawia tabela zamieszczona w sprawozdaniu Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej przygotowanym na Sprawozdawczy Zjazd naszej Izby, który odbył się w Katowicach w dniu 5 marca br. O zdarzeniach, które doprowadziły do tak solidarnego i pełnego determinacji wystąpienia naszego środowiska pisano już wielokrotnie, przedstawiając argumenty i liczne działania samorządu mające na celu rozwiązanie nabrzmiałych ostatnio problemów. Ocenia się, że w skali całego kraju ok. 80% lekarzy weterynarii postąpiło zgodnie z podjętymi uchwałami Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nr 28/2010/V i 30/2011/V nie podpisując umów z powiatowymi lekarzami weterynarii lub je wypowiadając.

Na terenie działania naszej Izby było to prawie 70%. Rada Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w ubiegłym roku negatywnie odniosła się do pomysłu natychmiastowego odstąpienia od wykonywania czynności z wyznaczenia, uznając, że takie postępowanie byłoby niezgodne z prawem i dobrowolnie zawartą umową. Rada dała temu wyraz w Stanowisku podjętym w dniu 12 października 2010 r. Jednakże postulaty naszego środowiska uznano za słuszne i stąd także większość z nas wzięła w proteście udział. W chwili obecnej ww. uchwały, a także uchwała nr 32/2011/V są już uchylone przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną, która większością głosów uznała osiągnięty kompromis za wystarczający.

Nie wszyscy podzielają ten pogląd, także poza Krajową Radą, co jest powodem poważnych rozdzźwięków w samorządzie. Być może w czasie tych dynamicznie przebiegających wydarzeń i ostrej polemiki popełniono błędy, brak było pewnej wizji i dokładnego planu działania. Ale mądry Polak po szkodzi. Dzisiaj notuje się w naszym środowisku opinie wskazujące na brak jeszcze większego zdeterminowania w podjętych działaniach. Te poglądy przedstawiają głównie osoby nieponoszące odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Zdarzają się również sporadycznie opinie skrajnie odmienne. Sprawę miał rozstrzygnąć Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, który zwołano na dzień 21 lutego br. Zjazd jednak odwołano, a nowy jego termin ma ustalić KRL-W na najbliższym posiedzeniu w dniu 21 marca 2010 r.

Istotnymi przyczynami dla przełożenia terminu Krajowego Zjazdu było opóźnienie w wydaniu rozporządzeń w sprawie opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną oraz w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia lekarzy weterynarii oraz oczekiwanie na rozpatrzenie przez Sąd Najwyższy w dniu 3 marca 2011 r. skarg ministra rolnictwa. Były to skargi: z dnia 12 stycznia 2011 r. o stwierdzenie niezgodności z prawem i uchylenie uchwał Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nr 28/2010/V z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie odstąpienie lekarzy weterynarii od podpisywania umów z tytułu wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii oraz nr 30/2011/V z dnia 4 stycznia 2011 r. w sprawie rozszerzenia katalogu czynności niewykonywanych przez lekarzy weterynarii na mocy uchwały nr 28/2010/V i z dnia 27 stycznia 2011 r. o stwierdzenie niezgodności z prawem i uchylenie uchwał Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nr 32/2011/V z dnia 17 stycznia 2011 r. w sprawie akceptacji wyników negocjacji zespołu Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi – w części dotyczącej zobowiązania lekarzy weterynarii wolnej praktyki oraz powiatowych lekarzy weterynarii zawierających umowy na czyn-

ności z wyznaczenia powiatowego lekarza weterynarii do podpisywania tych umów na czas określony z terminem ich obowiązywania do dnia 28 lutego 2011 r., tj. w zakresie § 2 tej uchwały i nr 33/2011/V z dnia 17 stycznia 2011 r. w sprawie zagwarantowania ochrony protestującym lekarzom weterynarii. Jak wiemy, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie w sprawie uchwał wcześniej uchylonych przez KRL-W, a uchwałę nr 33/2011/V uchylił.

Tak więc Zjazd Nadzwyczajny KIL-W, do którego zwołania wezwał także rezolucją Zjazd Śląskiej Izby, mam nadzieję odbędzie się i będzie obradował w sposób merytoryczny i zgodny z prawem.

Na jednym z niedawnych posiedzeń Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej padły słowa: „obecna sytuacja nie powinna prowadzić do podziału w grupie lekarzy weterynarii, nie powinno się rozbić naszego środowiska”. Oczywiście to założenie może być często iluzoryczne. Nawet w czasach, kiedy jeszcze zapał dla funkcjonowania samorządu był bardzo duży, a samorządność była wielkim osiągnięciem po dokonanych przemianach ustrojowych, to w Krakowie w czasie Nadzwyczajnego Zjazdu, którego celem było głównie przyjęcie pierwszego Kodeksu Etyki i Deontologii, poglądy dotyczące przynależności do Izby wszystkich lekarzy weterynarii nawet w grupie naszych delegatów nie było tak jednoznaczne.

W czasie ostatnich wydarzeń wydawało się, że w najtrudniejszej sytuacji są przede wszystkim lekarze weterynarii pełniący obowiązki organów Inspekcji Weterynaryjnej, którzy wykonując swoje obowiązki muszą wykonywać polecenia służbowe. Lekarz weterynarii zatrudniony w Inspekcji Weterynaryjnej podlega nie tylko ustawie o zawodzie i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ale także ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawie o Służbie Cywilnej. Jednakże to zdeterminowany lekarz weterynarii działający z wyznaczenia ponosił największe koszty i skutki przystąpienia do protestu, co jest szczególnie godne uznania.

Wszystkie działania ostatnich miesięcy dotyczyły zadań samorządu określonych w ustawie o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych w art. 10 ust. 1 pkt 3 - reprezentowanie i ochrona zawodu lekarza weterynarii oraz w art. 10 ust. 2 w pkt 3 - negocjowanie warunków pracy i płac i w pkt 6 - opiniowanie projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii bądź występowanie o ich wydanie. Izba jest najważniejszym reprezentantem środowiska, a w czasie ostatnich protestów dodatkowo zyskała wsparcie innych organizacji i stowarzyszeń zawodowych. Działania te nie wynikały z bezpośredniej inicjatywy władz samorządu, ale były skutkiem oczekiwań zdecydowanej większości członków samorządu.

W najbliższym czasie będziemy oczekiwać realizacji uzgodnionego z ministerstwem kompromisu w sprawach objętych protestem. Krajowy Zjazd dokona oceny i analizy protestu. Spodziewać się możemy jednakże działań na miarę projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej i Służbie Cywilnej, do którego krytycznie odniósł się w przyjętym Stanowisku nasz Zjazd w dniu 5 marca 2011 r. Czy spotkamy się z innymi działaniami zmierzającymi na przykład do osłabienia i ograniczenia roli samorządu zawodowego? To już pytanie, na które odpowiedź przyniesie przyszłość.

DOLNY KUBIN 2011 r.

Chętni do pojeżdżenia na nartach lekarze weterynarii z Polski, Czech i Słowacji spotkali się w dniu 5 lutego 2011 r. na stoku Kubińskiej Holi, aby rozegrać V Międzynarodowe Zawody Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim o Puchar Euroregionu Beskidy.

Jak co roku, w dniu poprzedzającym zawody zorganizowaliśmy międzynarodowe seminarium naukowe, którego tematem były pasażowalne encefalopatie. Tym razem miejscem spotkania był Hotel Park w Dolnym Kubiniu. Sytuację epizootyczną na Słowacji oraz w Polsce przedstawili kolejno, Główny Lekarz Weterynarii Słowacji prof. dr Józef Bires oraz Główny Lekarz Weterynarii Polski lek. wet. Janusz Związek. Interesująco i porównawczo objawy encefalopatii u ludzi i zwierząt zaprezentowała lek. wet. Katarzyna Wierzbinka – Powiatowy Lekarz Weterynarii w Bielsku-Białej. Wśród zaproszonych gości był obecny również dr

Karol Mulbauer – wiceprezes Czeskiej Izby Lekarzy Weterynarii oraz Roman Matejov, burmistrz Dolnego Kubina. Jak obserwuję, to coraz większym zainteresowaniem cieszą się te posiedzenia naukowe, zarówno ze strony Słowaków, jak i Polaków.

Podczas tego spotkania miało miejsce bardzo miłe zdarzenie. Ponieważ było to jubileuszowe, piąte spotkanie lekarzy weterynarii z Polski, Słowacji i Czech, Główny Lekarz Weterynarii Słowacji w obecności prezesa Słowackiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Władislava Stodoli uhonorował i wręczył pamiątkowe dyplomy i medale organizatorom tych spotkań, w tym trzem

osobom z Polski (Tadeusz Jakubowski, Michał Konopa, Daniel Wierzbinka). W godzinach wieczornych, w tym samym hotelu, odbyło się sympatyczne spotkanie integracyjne przy nastrojowej muzyce i w miłej atmosferze.

Wracamy do zawodów. W bieżącym roku zmieniliśmy regulamin i rozszerzyliśmy zawody o kategorię snowboardu. Jak na początek, były to również dwa przejazdy. Do zawodów zgłosiło się 6 osób, (3 panie i 3 mężczyźni). Konkurencję tę wygrał Hubert Gąsienica, drugi był Piotr Jójko obaj z Polski, trzecie miejsce zajęła Słowaczka Renata Stachowicowa.

Do zawodów ogółem przystąpiło 81 zawodników, w tym 21 kobiet i 60 mężczyzn. Polski udział to 2 kobiety i 31 mężczyzn (w tym jeden z paszportem kanadyjskim). Słowaków było odpowiednio 18 kobiet i 25 mężczyzn, a Czechów 5, w tym jedna kobieta. Wśród kobiet w kategorii do 40. roku życia pierwsze

3 miejsca zajęły Słowaczki, a zwyciężyła Kalina Palova, szóstą pozycję zajęła Ania Pyrka z Polski. W kategorii kobiet powyżej 40 lat również 3 pierwsze miejsca zajęły Słowaczki. Zwyciężyła, kolejny raz, Adriana Nowackova. Czwarte miejsce zajęła Anna Skrzypczak z Polski.

Spore przetasowania w stosunku do poprzednich lat były w kategoriach mężczyzn. I tak, kategorię do 35 lat zdominowali Polacy z Małopolski. Zwyciężył Wojtek Tlustochowicz, drugie miejsce zajął Adam Opalski, a trzeci był Łukasz Pankiewicz. Czwarte miejsce zajął zwycięzca z 2009 r. Stanisław Cięciała z Czech. Dobre miejsca zajęli również Tomasz Szostok, Łukasz Rożek, Marek Wierzbinka i Jan Mastalerek z Polski. Kategorię tę ukończyło 15 zawodników. W kategorii wiekowej 35-60 lat wystartowało 12 zawodników, a ukończyło ją 10. Zwyciężył, podobnie jak w latach poprzednich, Paweł Golonka, drugie miejsce ze sporą różnicą czasu zajął Czech Durmon Iii, a trzeci był Paweł Kania. Kategorię tę ukończyli również Tomasz Wisła, Jacek Kucharski i Marek Mastalerek.

Aż dziw bierze, że najliczniej obsadzoną kategorią wiekową była 51 – 60 lat. Ukończyło ją 22 zawodników, w tym 12 z Polski. Pierwsze miejsce zajął Waldemar Urzędowski z Kanady, drugi był Słowak Imrich Soltes, 3 i 4 miejsce zajęli kolejno Piotr Tomiczek i Adam Iskała. Dobrze spisali się również Piotr Skrzypczak, Janusz Ćwik, Krzysztof Bąk, Lech Pankiewicz i Zbigniew Blimke.

Ale najlepszy czas zawodów (dwóch przejazdów) oraz Puchar Prezesa Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej dla najlepszego

zawodnika zdobył dobrze nam znany Tadeusz Dziubek z kategorii wiekowej powyżej 60 lat. Drugą pozycję zajął Martin Krajci ze Słowacji, a trzecią Bolesław Lach z Polski.

Okazały Puchar Prezesa Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej dla najlepszej zawodniczki, z rąk prezesa tej Izby, odebrała Adriana Novackova ze Słowacji, zaś Puchar Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej dla najlepszego zawodnika w kategorii ogólnej zdobył kol. Tadeusz Dziubek. Natomiast bardzo okazały puchar (moim zdaniem największy i najładniejszy) ufundowany przez Głównego Lekarza Weterynarii z Polski dla najstarszego uczestnika zawodów przypadł mnie.

Należy wspomnieć, że jak co roku, organizatorami zawodów są Krajowa i Śląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna oraz Słowacka Izba i Inspekcja Weterynaryjna, a główny ciężar organizacyjny, zarówno sympozjum, jak i zawodów, przejął dr Peter Culen – Powiatowy Lekarz Weterynarii z Dolnego Kubina.

Wszyscy mamy nadzieję, że spotkamy się ponownie za rok.

MAZURY...WILNO

Niektórzy twierdzą, że emerytom (seniorom) marzy się tylko wygodny fotel, ciepłe kaptcie, herbatka ziołowa, telewizor i przy nim drzemka. Trochę racji mają. Ale nie wszyscy seniorzy chcą tak spędzać jesień swojego życia. I właśnie do takich należy grupa seniorów z Częstochowy (m.in. z Klubu Seniora Lek. Wet.). Skrzyknęli się – podobnie jak w ub. latach, tylko, niestety, zabrakło Krysi B., ale dołączyła Basia W. - całkiem sympatyczna osoba, a także Broniek J., którego znamy z po przednich wyjazdów i wraz ze „Złotym Wiekiem” wyruszyli na zwiedzanie różnych zakątków naszego kraju (Warmia i Mazury) i... Wilna. Wyjazd był typowo turystyczno-krajoznawczy. W planie tego czterodniowego wypadu było odwiedzenie kilku ciekawych miejscowości – bogatych w zabytki i historię.

14 września 2010 r. skoro świt załadowaliśmy się do autokaru i ruszamy. Bazę wypadową mamy w Wilkasach koło Giżycka, ale tam dotrzemy wieczorem. Po drodze zostawiamy z boku Warszawę, przekraczamy Wisłę w Wyszogrodzie – jest nowy most w miejsce najdłuższego drewnianego mostu w Europie. Jedziemy przez Pułtusk, Ciechanów w kierunku Szczytna, a więc przez Mazowsze na Mazury. Szczytno – ładne miasteczko, którego historia sięga co najmniej XII w., a ok. 1264 r. powstał tu zamek krzyżacki. Miasto znane ze szkoły oficerskiej policji. Piękne tereny, lasy i jeziorka różnej wielkości przyjemnie ogląda się z okien autokaru, tym bardziej, że pogoda słoneczna. Wkroczyliśmy w Krainę Wielkich Jezior Mazurskich. Kolejny przystanek będzie w Mikołajkach, gdzie, jak zapewnia p. Marzenka – nasza pilotka, opiekunka, szefowa (wprawdzie jej mąż jest prezesem „Złotego Wieku”, ale przecież wiemy kto tam rządzi!) i nasz minister finansów, zarezerwowała nam rejs statkiem po jeziorach.

Wreszcie dojechaliśmy do Mikołajek – (godz. 15.00). Niezbyt wiele czasu mamy na zwiedzanie Mikołajek, właściwie szybki marsz przez miasto do portu, gdyż czeka na nas statek. Mikołajki – atrakcyjna turystyczna miejscowość położona na przesmyku jez. Tałty (pow. 782 ha) i Mikołajskiego (500 ha), które z kolei łączą się z największym polskim jeziorem Śniardwy („mazurskie morze”) - 18 km dł., 13 km szer. i 25 m. gł. „Zaokrętowujemy” się na statek „Faryj” i płyniemy nie jak pierwotnie planowano po jez. Śniardwy, ale ze wzgl. na opóźnione przybycie płyniemy do Rucianego-Nidy. Płyniemy po Jez. Mikołajskim, przez jez. Beldany (uznawane za jedno z piękniejszych, gł. 46 m.), śluzę (komorową) Guzianka, Jez. Guziankę Wielką i Małą i Jez. Nidzkim dopływamy do portu jachtowego „U Faryja”. Ruciane-Nida – miejscowość

atrakcyjna turystycznie, położona w Puszczy Piskiej, nad Jez. Nidzkim i Guzianką. W pobliżu (6 km) na wysokim brzegu Jez. Nidzkiego jest leśniczówka „Pranie”, w której mieszkał i tworzył K.I. Gałczyński (obecnie muzeum).

Rejs trwał 1 godz. 20 min. Kapitan informował nas o trasie rejsu i mijanych obiektach. Piękne widoki na Mikołajki, Puszcze Piską, przeprawa przez śluzę, itd. Szkoda, że to już jesień i na górnym pokładzie mocno wiało, było zimno i większość uciekła na dolny pokład. Syci wrażeń wsiadamy do autokaru i zdążamy do Wilkas na obiadokolację i nocleg. Po godz. 18.00 jesteśmy w Wilkasach – wieś turystyczna, położona nad jez. Niegocin w pobliżu Giżycka. My mamy kwatery w ośrodku wypoczynkowo -konfe-

rencyjnym położonym na wysokim brzegu jez. Niegocin. W lesie – pawilony i domki campingowe, a na dole przystań dla łodzi. Ładnie tu, przyzwoity standard, wyżywienie też. Po posiłku krótki spacer na pomost na jeziorze, pięknie to wygląda. Na zakończenie dnia spotkanie towarzyskie naszej paczki. Panie wyciągnęły napoje wzmacniające!, Okazało się, że wszystkie trzymają aroniówkę, o smakach od słodkiej do wytrawnej i dopiero po zmieszaniu tych trunków można było uczynić degustację. Nie trwało to długo, bo przecież przejechaliśmy ponad 500 km i zmęczenie dało o sobie znać. A jutro też mamy sporo do zwiedzania.

Jesteśmy po obfitym śniadaniu (jest środa, 15 września), p. Krystyna – przewodniczka, dołączyła do nas i jedziemy. Pierwszy przystanek tuż za Wilkasami, gdzie nad brzegiem jeziora znajduje się miejsce upamiętniające męczeńską śmierć z rąk pogan misjonarza, który został później uznany za świętego (św. Bruno). Nieco dalej znajduje się Twierdza Boyen. Wybudowana przez Niemców w latach 1843-61, nazwana ku czci gen. von Boyena – pruskiego ministra wojny. Podczas I wojny światowej oblegana przez wojska rosyjskie, w r. 1945 poddana bez walki. Dostępna do zwiedzania (kilka lat temu uczyniłem to).

Jesteśmy w Giżycku. Zatrzymujemy się przy moście obrotowym na Kanale Łuczajskim (dł. 2130 m.), łączącym jez. Niegocin (29 km. kw. pow., ponad 40 m. gł.) z jez. Kisajno (pow. ponad 19 km. kw., gł. 24 m.), tą drogą wodną można dopłynąć do drugiego pod względem wielkości jez. w Polsce – do jez. Mamry (1009 km. kw. pow., gł. 40 m.). Z jez. Niegocin szlakiem wodnym można dopłynąć również do Mikołajek. Po tych informacjach, zostawiamy nad kanałem skrzydło krzyżackiego zamku z XIV w, przebudowywane w XVI i XVII w. Wędrujemy nad kanałem i nadbrzeżem jeziora do portu. Wiatr wieje mocno, zimno, więc

kończymy podziwianie jeziora i udajemy się na zwiedzanie miasta autokarem. Zatrzymujemy się przy zabytkowej Wieży Ciśnień z 1905 r., wysokość 46,5 m. Obecnie prywatna własność. Znajduje się tu m.in. kawiarnia, tarasy widokowe, na szczycie można wejść schodami lub wjechać windą. Z tarasu piękny widok na miasto i jezioro.

Giżycko położone na przesmyku jez. Niegocin i Jez. Kisajno liczy 30 tys. mieszkańców. Leży w centrum Mazur uznawane za letnią stolicę Mazur. Początki sięgają wczesnego średniowiecza. Początkowa nazwa to Lec (niem. Letzen), po II wojnie Łuczany, a od roku 1946 Giżycko (ku czci Gustawa Gizewicza – bojownika o polskość Mazur). Miasto wielokrotnie niszczone przez Litwinów, Szwedów, Tatarów i wielkie wojny (trzydziestoletnią i światowe). Obecnie bardzo sympatyczne i zadbane. Kończymy przejazd ulicami miasta (kamienice XIX i XX wieczne, kościół ewangelicki z XIX w., w którym odbywają się koncerty muzyki poważnej).

Opuszczamy Giżycko i kierujemy się do Gierłozy. Jedziemy wzdłuż jez. Tajty, jez. Kisajno i jez. Dejguny. Mijamy fragmenty umocnień niemieckich z okresu ostatniej wojny. Przejeżdżamy przez miejscowość Sterławki (kiedyś nazywała się Skiroławki – rozslawioną w powieści Nienackiego), miejscowość Owczarnia, gdzie jest Muzeum Ziemi Mazurskiej i jesteśmy w Gierłozy, ok. 8 km od Kętrzyna. Tu w latach II wojny światowej mieściła się kwatera wojenna Hitlera (jedna z dziewięciu w Europie), tzw. Wilczy szaniec, b. silnie strzeżona i zamaskowana. W lesie, na obszarze 2,5 km. kw. powstało betonowe miasteczko – z bunkrami o kilkumetrowych (5-8 m) betonowo-żelaznych ścianach i stropach, zamaskowanych i pilnie strzeżonych.

Od 1940 r. powstało tu ok. 80 różnych budowli – bunkry dla Hitlera, Bormana, Goeringa, Goebelsa i dowódców wojskowych. Mieściło się tu również naczelne dowództwo Wehrmachtu, gwardia przyboczna Hitlera, koszary dla ochrony oraz członków sztabu i wszelkiego rodzaju obsługa (ponad 2000 osób). Odbywały się tu różnego typu narady, Hitler przyjmował tu gości – swoich sojuszników. Tu 20 lipca 1944 r. nastąpił zamach na Hitlera dokonany przez płk. hrabiego von Stauffenberga. Bomba, która wybuchła w baraku (nie w bunkrze) tylko raniła Hitlera w rękę. Hitler krwawo rozprawił się ze spiskowcami. W r. 1992 Niemcy w tym miejscu ufundowali płytę pamiątkową poświęconą głównemu zamachowcowi, a jej odsłonięcia dokonali jego trzej synowie. 24 stycznia 1945 r. wszystkie bunkry zostały przez Niemców wysadzone w powietrze. Pozostały ruiny, które udostępnione są do zwiedzania. I właśnie my zwiedzamy te zwałowiska gruzów w tzw. I strefie, czyli te najważniejsze obiekty. To, co z nich pozostało robi wrażenie. Warto wspomnieć, że po zakończeniu wojny polscy żołnierze rozminowywali ten teren, wielu z nich zginęło. Ich pamięci poświęcony jest obelisk. Zwiedzanie utrudniało nam zimno i deszcz, ale dotrwaliśmy do końca.

Jedziemy dalej. Nasz kolejny cel to Reszel, czyli przenosimy się z Mazur na Warmię. Granica między tymi regionami znajduje się między św. Lipką a Reszlem. Kiedyś oznaczały ją dwa 2,5 - tonowe głazy, które w tajemniczy sposób znikły. Wiadomo, naszym rodakom wszystko może się przydać. Drugą cechą odróżniającą Mazury od Warmii są przydrożne „świętki”: na Mazurach są to przydrożne krzyże, a na Warmii kapliczki. To widać w czasie jazdy, np. między św. Lipką a Reszlem jest ich czternaście, a piętnasta w samym Reszlu. Reszel leżący nad rz. Sajną jest małym (ponad 5 tys. mieszk.), najbardziej na wschód wysuniętym miasteczkiem Warmii. Jeszcze w XII w. istniała tu osada plemienia Bartów, którą zdobyli Krzyżacy. W 1254 r. tereny te należały do biskupów warmińskich. Prawa miejskie uzyskała na pocz. XIV w. W l. 1350-1401 zbudowano gotycki zamek z fosą i otoczony murami, który był siedziba burgrabiego i mieścił

apartamenty biskupów warmińskich. Bywał tu „książe poetów”- biskup Ignacy Krasicki, jego brat był tu proboszczem. W okresie zaboru pruskiego było tu więzienie – jedno skrzydło podpalili więźniowie, zostało rozebrane i dobudowano kościół. Obecnie mieści się tu „Dom Pracy Twórczej”, Miejski Ośrodek Kultury i prywatny hotel. Do zwiedzania udostępniona jest baszta, z której roztacza się widok na miasto.

Sredniowieczna zabudowa Starego Miasta - rynku (kwadrat z ratuszem pochodzącym z 1815 r. w środku, prostopadłe uliczki, stare kamieniczki) stanowi unikatowy układ urbanistyczny – wpisany na listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO. Do zabytków Reszla należy również olbrzymi (51 m dł. i 24 m szer.) kościół św. Piotra i Pawła wybudowany w l. 1350-1402. Inne zabytki to kościół św. Krzyża (poaugustiański), plebania barokowa z przeł. XVII i XVIII w., barokowy klasztor ss. Katarzynek, założycielkę klasztoru Reginę Protman z Braniewa papież Jan Paweł II uznał za błogosławioną. Ciekawe są dwa gotyckie, ceglane mosty na Sajnie, jeden z XIV, a drugi z XV w. Zabytkowych obiektów jest więcej. Ciekawostką jest fakt, iż Reszel już w XIV w. posiadał wodociąg i kanalizację, w starych kamienicach funkcjonującą do dziś.

Po spacerze po tym malowniczym miasteczku udajemy się do Świętej Lipki odległej o kilka km. W tej wiosce mieści się sanktuarium maryjne - bazylika pw. Zwiastowania NMP, zbud. w l. 1687-94. z lipową rzeźbą MB, wstawioną różnymi łaskami. Obok kościoła klasztor Jezuitów, dziedziniec otaczają krużganki. Piękne, barokowe wnętrza z organami z 1721 r., poruszającymi się figurkami, wspaniałe, o 41 głosach (41. to głosy ptaków, dołączony niedawno). W bazylice odbywają się słynne koncerty organowe dla turystów.

My właśnie przyjechaliśmy na zamówiony koncert - trwał zaledwie 20 min., ale robi wrażenie. Dla uzupełnienia, w wielkim skrócie, legenda dot. rzeźby MB. Otóż Krzyżacy gnębili mieszkańców Mazur, wybuchały bunty. W lochach zamku w Kętrzynie został uwięziony mężczyzna i skazany na śmierć. W nocy objawiła się mu MB i kazała wyrzeźbić MB z dzieciątkiem. Skazaniec uczynił to. Rano straż zobaczyła rzeźbę, władze doszły do wniosku, że jest on pod opieką sił wyższych i uwolniły go. Mężczyzna wracał

do domu i zgodnie z otrzymanym zaleceniem MB miał powiesić figurkę na najpiękniejszym napotkanym drzewie. Jego zdaniem była to rozłożysta lipa. Było to miejsce, w którym obecnie znajduje się kościół. Działy się tu nadzwyczajne rzeczy. Z biegiem lat zbudowano tu murowaną kapliczkę, a po okresie walk religijnych, kościół. To jako uzupełnienie wiadomości o św. Lipce.

Po koncercie w bazylice trochę wolnego czasu, Panie zaliczają stragany, a ja strzelam sobie piwko. Jedziemy dalej – do Kętrzyna. Po drodze w miejscowości Bezląwki - oglądamy na wzgórzu malutki zameczek krzyżacki z XV-w. z murem obronnym, który został przebudowany na kościółek. I wreszcie nasz punkt docelowy – Kętrzyn. Miasto powiatowe, ok. 30 tys. mieszkańców. Nazwa niemiecka to Rastenburg, po II w. światowej otrzymał nazwę Kętrzyn dla uczczenia wielkiego działacza Mazur – Wojciecha Kętrzyńskiego. Istniejące w tym miejscu grodzisko w XIII w. zdobyli Krzyżacy, zbudowali tu zamek i założyli miasto. Prawa miejskie Kętrzyn otrzymał w 1357 r. Mieszkańcy obecnego Kętrzyna zawsze chcieli być związani z Polską i nawet przed drugim Traktatem Toruńskim (1466 r.) przystąpili do Związku Miast Pruskich, który zwrócił się do króla polskiego o przyłączenie tych ziem do Korony. Niestety, nie udało się, represje Krzyżaków można sobie wyobrazić.

Po 1945 r. w granicach Polski, krzyżacki zamek wielokrotnie był niszczony, odbudowywany i przebudowywany, ostatecznie został odrestaurowany po r. 1962, (po spaleniu go przez żołnierzy radzieckich w 1945 r., już po zakończeniu działań wojennych). Niestety, nie udało się go zwiedzić, z wyj. dziedzińca, ze wzgl. na późną porę. Obecnie mieszczą się tu instytucje kulturalno-oświatowe. Na wprost zamku stoi potężny kościół (bazylika) pw. św. Jerzego. Zbudowany również dla celów obronnych, posiada baszty, mur obronny, wchodził w skład miejskich fortyfikacji. Jest to gotycka budowla z XIV w. Wewnątrz znajduje się ciekawostka - dwie malutkie cele pokutne, gdzie przetrzymywano skazańców. Przejeżdżając przez miasto można zobaczyć zabytkowe budowle, np. dom z 1810 r., który należał do Łoży Masońskiej. Kętrzyn w 1945 r. był zniszczony w 50%.

Zakończyliśmy program zwiedzania Mazur i Warmii. Męczący dzień z wahaniami pogody i temperatury, ale widzieliśmy spo-

ro ciekawych miejsc i obiektów. Mimo że wszędzie tu już byłem, z przyjemnością jeszcze raz zobaczyłem i z zaciekawieniem słuchałem opowiadań p. Krystyny, naszej przewodniczki. W mojej, powyższej relacji nie wszystko mogłem umieścić.

Dojechaliśmy do naszego ośrodka w Wilkasach. Przed nami obiadokolacja, ale w innej scenerii. Otóż posiłek będzie przy ognisku, nad jeziorem. Konsumujemy bigos, barszcz, kiełbaski i kaszankę. Ale nie ma spodziewanej wesołości, wszyscy są zmęczeni. Nasza grupa podąża „na pokoje”. Tu tradycyjnie „po kusztyczku”, wszak nieco aroniówki zostało z dnia wczorajszego i po krótkich rozmowach idziemy spać. Jutro skoro

świt jedziemy do Wilna. Przed nami wiele godzin jazdy.

Czwartek, 16 września 2010. Droga przebiega spokojnie. Granica polsko-litewska – tak, jakby jej nie było, zatrzymujemy się tylko, aby wymienić walutę (115 zł = 100 litów). Jedziemy przez Litwę – duże odległości, mało i to niezbyt wielkich miejscowości. Jedyne duże miasto to Altius. I jesteśmy w Trokach – nie ma takiej polskiej wycieczki, która tu nie zawita. Spotykamy się z przewodniczką – p. Teresą (Polka z pochodzenia, studiowała na Uniwersytecie Wileńskim filologię, pięknie mówi po polsku z wileńskim akcentem). Zaczynamy spacer główną ulicą Trok, aby dojść do zamku księcia Witolda. Troki są położone nad jeziorem Galwa. Stara osada (Stare Troki) powstała na przeł. XII i XIII w. Istniał tam drewniany zamek – siedziba ks. Gedymina. Była tu stolica Wielkiego Księstwa Litewskiego. Na pocz. XV w. ks. Witold buduje nowy, potężny ceglany zamek na wyspie otoczonej wodami trzech jezior. Przenosi tu stolicę Litwy, tu przyjmuje dostojnych gości, m.in. Władysława Jagiełłę, tu umiera w r. 1430. Na tym zamku bywali również, Aleksander i Kazimierz Jagiellończyk, Zygmunt Stary. W związku z rozwojem Wilna Troki tracą na znaczeniu, zamek popada w ruinę. Jego restauracja rozpoczyna się dopiero w 1929 r. a kończy w 1989.

Obecnie w zamku mieści się Muzeum Historyczne. Zwiedzamy komnaty górnego zamku, niestety na pozostałe w zamku dolnym nie mamy już czasu (ja nic nie straciłem – jestem tu już trzeci raz). Ks. Witold w XV w. ufundował w Trokach kościół, w którym znajduje się cudowny obraz MB Trockiej. Sprowadził również Karaimów i dzięki temu podczas spaceru możemy podziwiać ich ciekawe budownictwo. Po spacerze zasiadamy w restauracyjce, aby spróbować karaimskie pierogi nadziewane farszem mięsny – 1 szt. = 4 lity, a z farszem z baraniny 6 litów, do tego koniecznie piwo. Odniosłem wrażenie, że podczas poprzedniego pobytu były lepsze, ale może zmienił się mi smak. Kończymy biesiadowanie i udajemy się w drogę do odległego o 28 km Wilna. Po drodze p. Teresa opowiada o niełatwym życiu Polaków na Litwie, których w samym Wilnie jest ponad 120 tys. (20 % mieszkańców Wilna), o naciskach władz administracyjnych i kościelnych, o sprawach języka i pisowni, itd. Ciekawe tematy i trudna sytuacja naszych rodaków, którzy jednak nie poddają się naciskom. Przejeżdżamy ulicami tego ładnego i czystego miasta (może władze Częstochowy wzięłyby wzór?).

Wilno – stolica Litwy, położona nad Wilią i Wilenką, na siedmiu wzgórzach. Początki datowane są na 1323 r. Prawa miejskie otrzymało w 1387 r. Po śmierci Gedymina władzę objął Olgierd, ojciec Władysława Jagiełły i miasto staje się stolicą Wielkiego Księstwa. W 1413 r. zostaje stolicą województwa. Po Unii Lubelskiej z 1569 r. zostaje drugą stolicą Rzeczypospolitej. Wielki pożar w 1510 r. niszczy 4700 budynków mieszkalnych, 10 świątyń i zamek, śmierć ponosi 1/3 mieszkańców. W okresie wojen szwedzkich w l. 1655-1660 Wilno okupują Moskale. Zniszczenia i straty. W l. 1708 –1711 tereny te dotyka epidemia dżumy. W okresie zaborów jest stolicą guberni, trwa prześladowanie Polaków przez władze carskie. W okresie 1915-1918 jest we władaniu Niemców. W r. 1918 i 1919 powstają dwa różne ośrodki władzy litewskiej, które później przenoszą się do Kowna. W dniach 4 i 5 stycznia 1919 r. Wilno zajmują bolszewicy. 19 kwietnia 1919 r. do Wilna wkraczają oddziały I Dywizji Legionów Polskich pod dowództwem gen. E. Rydza-Śmigłego i ułani Beliny-Prażmowskiego. I znowu 14 lipca 1920 r. wkraczają sowieci, a w październiku 1920 żołnierze gen. Lucjana Żeligowskiego. Litwini nie lubią nas za to (uznali dzień 9 października za dzień żałoby narodowej).

8 stycznia 1922 r. odbyły się wybory, a 24 marca 1922 r. Sejm Ustawodawczy RP podjął uchwałę o przyłączeniu Wilna i Wileńszczyzny do Polski. Rok 1939 – 1 października do Wilna wkraczają wojska litewskie. Litwini zostają zmuszeni przez ZSRR do

przyjęcia ultimatum o zmianie władz litewskich, stacjonowaniu wojsk radzieckich na Litwie, a w konsekwencji parlament litewski 21 lipca 1940 r. podejmuje uchwałę o utworzeniu Litewskiej Republiki Radzieckiej. Po napaści Niemiec na ZSRR na Litwę wkraczają Niemcy. 13 lipca 1944 r. oddziały Armii Krajowej (Operacja Ostra Brama) wspólnie z oddziałami Armii Czerwonej zdobywają Wilno. Sowietci AK-owców wyłapują, rozbrajają i wywożą do obozów. W okresie „pierestroiki” w ZSRR – 11 maja 1990 r. Litwini ogłaszają deklarację niepodległości i mimo problemów, a nawet zbrojnej interwencji Sowietów, 17 września 1991 r. stają się suwerennym państwem, a Wilno jego stolicą. Tak w wielkim skrócie wygląda historia Wilna i Litwy. Zdaje mi się, że powinniśmy to znać.

A teraz o tym, co widzieliśmy. Mamy na zwiedzanie bardzo mało czasu (niestety), a, aby zobaczyć wiele wspaniałych zabytkowych obiektów, potrzeba by kilka dni. I tu nieco osobistych refleksji: po raz pierwszy byłem w Wilnie w 1937 r. – moi rodzice pracowali jako nauczyciele w szkole w Bilach (koło Bieniaków, gmina Dziewieniszki, pow. Oszmiana, woj. Wilno), a ja miałem „przyjemność” pobytu w szpitalu ze złamaną nogą. Drugi mój pobyt w Wilnie, to r. 1938 – mam zdjęcie zrobione pod Ostrą Bramą, a trzeci dopiero 60 lat później (też mam zdjęcie pod Ostrą Bramą, ale tym razem nie na rękach Mamy, a zrobione przez żonę). Obecny wyjazd to mój szósty pobyt. Cóż, mam sentyment do tego miasta i całych Kresów Wschodnich II RP.

Ale do rzeczy: Jedziemy pięknymi ulicami Wilna. P. Teresa pięknie opowiada o Wilnie, mijanych historycznych obiektach, mieszkających w nich niegdyś znakomitych ludziach znanych z historii czy literatury itp. Dojeżdżamy pod kościół św. Piotra i Pawła na Antokolu. Prawdopodobnie już Władysław Jagiełło postawił tu drewniany kościół, który po pewnym czasie spłonął. zarówno drugi, jak i trzeci strawił pożar. Dopiero ufundowany przez hetmana wielkiego litewskiego, Michała Paca, wspaniały murywany kościół przetrwał do naszych czasów. Oczywiście, nie obszło się bez różnych zniszczeń i dewastacji w gorących czasach różnych wojen. Budowano go przez wiele lat (1669 – 85), Wystrój wnętrza wykonywali artyści sprowadzani z Włoch i Francji. Fundator nie doczekał zakończenia budowy, zmarł w 1682 r. i został pochowany pod podłogą, na progu świątyni, a na płycie nagrobnej kazał wyryć napis: „Tu leży grzesznik”. W okresie ZSRR po zamianie katedry na magazyn pełnił funkcję głównego kościoła Wilna, z katedry przeniesiono tu relikwie św. Kazimierza (Jagiellończyka).

Kolejny etap zwiedzania to cmentarz na Rossie, odwiedzany niemal obowiązkowo przez wszystkich Polaków. Cmentarz ten powstał na peryferiach Wilna (na Rossie) w 1801 r. jako cm. parafialny, choć od poł. XVIII w. dokonywano tu pochówków. Obecna pow. Starej Rossy to 6,2 ha, a Nowej Rossy 4,6 ha. Obie części są przedzielone ulicą. Pod murem Starej Rossy położony jest mały cmentarzyk wojskowy, gdzie wśród rzędów mogił żołnierskich, w jego centralnej części, położone jest mauzoleum Marszałka – granitowa czarna płyta pod którą spoczywają prochy Matki Marszałka – Marii z Billewiczów Piłsudskiej i u Jej stóp w srebrnej urnie spoczywa serce Marszałka. Uroczystość złożenia serca odbyła się 12 maja 1936 r., prochy Matki złożono tu w 1926 r. Na płycie jest skromny napis: „Matka i Serce Syna”, a także cytaty z poematów Słowackiego – „Wacław” i „Beniowski”. W żołnierskich mogiłach spoczywają Ci, którzy zginęli w walkach o Wilno w 1920 r. (2 młodych żołnierzy poch. z Częstochowy), czterech żołnierzy warty honorowej (warta była tu zawsze od czasu pochowania Matki) – zginęli 18 września 1939 r. od kul sowieckich (na granitowej płycie są ślady po kulach karabinowych). Spoczywają tu też żołnierze AK polegli podczas operacji „Ostra Brama” latem 1944 r.

Powyżej cmentarza wojskowego, na pagórkowatym terenie leży Stara Rossa. Spoczywają tu zasłużeni dla miasta i kraju naukowcy, ludzie kultury i sztuki, literaci, działacze i to zarówno Polacy, jak i Litwini oraz Białorusini. Pochowani tu są m.in. Joachim Lelewel, Syrokomla, ojciec Słowackiego i jego ojczym – prof. Uniwersytetu Batorego, hr. E. Tyszkiewicz, brat (Adam) i siostra (Helena) Józefa Piłsudskiego i jego pierwsza żona Maria z Koplewskich. Nie da się wszystkich wymienić. Spacerując alejkami tego cmentarza można podziwiać piękno pomników nagrobnych i uczyć się historii. Na Nowej Rossie są również mogiły żołnierzy poległych w 1920 i to zarówno Polaków, jak i Litwinów.

Kończymy ten krótki pobyt „na Rossie” i kierujemy się do katedry. Po drodze zatrzymujemy się pod domem, w którym przez kilka lat mieszkała św. Faustyna. Oglądamy jej b. skromny pokój. Tu objawił się jej Pan Jezus. Na podstawie tego widzenia został namalowany obraz Jezusa. Kustosz opowiedział o życiu tej zakonnicy. No i jesteśmy przed katedrą wileńską, obok której stoi ciekawa dzwonnica zbudowana na fundamentach dawnej baszty obronnej zamku. Pierwszy kościół drewniany powstał tu za czasów Mendoga, został spalony przez pogan. Kolejny pod wezwaniem św. Stanisława wybudował ok. 1387 r. Władysław Jagiełło, a dwa następne ks. Witold. Były to budowle z drzewa, więc łatwo ulegały pożarom. W tej świątyni pochowany został ks. Witold (1430), a wcześniej jego druga żona Anna. W w. XVI i XVII nie obywa się bez zniszczeń. Tu w Kaplicy Królewskiej Zygmunt August bierze potajemnie ślub z Barbarą Radziwiłłówną. Tu w Kaplicy św. Kazimierza przechowywana jest srebrna trumna z jego relikwiami. Obecny kształt katedra otrzymała w XVIII w. Posiada trzy nawy i 11 bocznych kaplic. Odbywało się w niej ongiś i odbywa wiele uroczystości kościelnych i państwowych.

Położona u podnóża Góry Zamkowej, w dolinie rz. Wilii i Wilenki, była i jest narażona na powodzie. W r. 1931 woda wdarła się do katedry, zalała podziemia. Przy remoncie odkryto trumny ze szczątkami króla Aleksandra Jagiellończyka oraz dwóch żon Zygmunta Augusta – Elżbiety i Barbary, a w Kaplicy św. Kazimierza (patrona Litwy) urny z sercem i wnętrznościami króla Władysława IV Wazy. W okresie po II wojny światowej, w 1946 r. w katedrze zrobiono magazyn, a w latach następnych galerię obrazów. W połowie lat 80. XX w. zezwolono na odprawianie mszy raz w tygodniu i tak było do 1989, kiedy cofnięto zakazy. Nie mogliśmy dokładnie zwiedzić katedry, gdyż odbywało się nabożeństwo.

Jedziemy do położonego kilkaset metrów od Ostrej Bramy Hotelu „Alexa”. Zakwaterowanie i posiłek, a nieco później wieczorny spacer (kto miał ochotę) przez Ostrą Bramę, ul. Ostrobramską, aż do Ratusza. Zimno i mżawka przepędziły nas do hotelu. A tu, tradycyjnie już, „wieczorne Polaków rozmowy” przy cytrynowce i miódwce – fundatorzy Andrzej i Broniek, przecież nie mogą tego z powrotem wieźć do Polski. Było miło, choć nasza współtowarzyszka Ela odmówiła nam towarzyszenia, ponoć „szykowała” kondycję na jutrzejszy obchód straganów. Jej strata.

17 września (piątek) - po śniadaniu ładujemy bagaże do autokaru. Udajemy się spacerem na zwiedzanie Starówki. Zatrzymujemy się pod Ostrą Bramą. Jest to fragment (brama i odcinek murów obronnych) fortyfikacji obronnych miasta (z 9 bram zachowała się tylko ta). Zbudowana została ok. 1514 r. Pierwotna nazwa – Brama Miednicka, Brama Ostra. Zgodnie z ówczesnym obyczajem na murze bramy wieszano obrazy religijne, które pod wpływem warunków atm. ulegały zniszczeniu. Wymieniano je na inne. Tak było i tu. Pierwszy obraz MB uległ zniszczeniu. Obecny został namalowany na 8 deskach dębowych. W r. 1627 została zbudowana drewniana kaplica, którą zniszczył pożar. Obraz ważący 200 kg wyniósł z ognia młody zakonnik. Uznano to za cudowne ocalenie. W r. 1715 została wybudowana murowana kaplica, którą latami

rozbudowywano.

Kult MB Ostrobramskiej datuje się od czasu wojny z Moskwą w 1655. Inwokacja w „Panu Tadeuszu” rozświetla Ostrą Bramę również poza Litwą. Jest wiele legend i opowieści dot. cudownych uzdrowień i innych łask za wstawiennictwem MB Ostrobramskiej. Zarówno w czasach zaborów, jak i sowieckich, władze nie zdecydowały się zamknąć kaplicy, jedynie władze carskie, a później sowieckie zamalowały napis na frontonie kaplicy „Matko Miłosierdzia pod Twoją obronę uciekamy się”. Tu odbywały się różne uroczystości kościelne i patriotyczne. Wśród wotów w kaplicy znajduje się również patera przekazana przez Marszałka Piłsudskiego z napisem „Matko, dziękuję za Wilno”. Do dziś wierni uczestniczą w odbywających się tu nabożeństwach, nigdy nie brakuje Polaków. Opiekunami kaplicy są oo. Karmelicy.

Obok Kaplicy MB Ostrobramskiej jest kościół pw. św. Teresy (tzw. kościół ostrobramski). Tymczasowy kościółek dla oo. Karmelitów powstał w l. 1626-27, później z inicjatywy m. in. Stefana Krzysztofa Paca została podjęta budowa nowej świątyni, którą ukończono w 1650 r. Ten kościół pełnił ważne funkcje religijne i patriotyczne. W czasie odbudowy i remontów Kaplicy Ostrobramskiej przechowywany był tu Cudowny Obraz. Tu wmurowane w filarze, przez rok przechowywane było serce Marszałka, do czasu pogrzebu na Rossie 12 maja 1936 r. W tej świątyni przebywał papież Jan Paweł II. W czasach sowieckich kościół był czynny. Tu odbywają się nabożeństwa w jęz. polskim.

Kolejny obiekt, który zwiedzamy to cerkiew prawosławna św. Ducha. W 1597 r. na mocy przywileju króla Zygmunta III Wazy, zbudowano drewnianą cerkiew. W r. 1638 wzniesiono tu cerkiew murowaną, która przechodziła losy podobne do innych świątyń Wilna – pożary, zniszczenia, odbudowy, ale dotrwała do naszych czasów. Jest to najładniejsza cerkiew z kilkunastu istniejących w Wilnie. Przechowywane są tu relikwie trzech świętych prawosławnych – Antoniego, Jana, Eustachego, którzy zostali w r. 1347 ścięci przez ks. Olgierda. Ich ciała samoistnie zrosły się, a zmumifikowane zwłoki można zobaczyć w cerkwi. Podczas naszej bytności odbywa się nabożeństwo, my wsłuchujemy się w piękny śpiew uczestników.

Idziemy dalej. Mijamy tzw. Wrota Bazylikańskie, przez które wchodzi się na teren byłego klasztoru Bazylianów z XVI w. W lewym skrzydle klasztoru w pocz. XIX w. władze carskie utworzyły więzienie. Tu w l. 1823-24 więziony był A. Mickiewicz i inni, a kilkanaście lat później Szymon Konarski. Tu powstała III cz. „Dziadów”. Tzw. Cela Konrada była udostępniana do zwiedzania (widziałem - my dziś nie). Obok budynków klasztornych stoi cerkiew św. Trójcy, ufundowana przez Konstantego Ostrogskiego w 1514 r. na pamiątkę zwycięstwa nad Moskalami pod Orszą.

W dalszej wędrowce przechodzimy obok kościoła św. Kazimierza. Budowę tego pięknego kościoła, na wzór bazyliki rzymskiej, rozpoczęto w 1604 r., a ukończono w 1616. Kilkakrotnie padł pastwą płomieni. Tu pracował św. Andrzej Bobola. Za czasów carskich przez wiele lat był cerkwią, a w czasach radzieckich Muzeum Ateizmu. Idąc dalej ulicą Ostrobramską mijamy gmachy filharmonii i parlamentu i dochodzimy do Ratusza. Budowla z XIV w. nie przetrwała do naszych czasów, przebudowana została w XVIII w. i jest w stylu neoklasykistycznym. Dalej mijamy kamieniczkę, w której przez pewien czas mieszkał Mickiewicz, cerkiew św. Mikołaja ufundowaną jeszcze przez ks. Juliannę, matkę Władysława Jagiełły, w późniejszych latach przebudowaną, kolejną cerkiew: św. Praskiewy wybudowaną w 1345 r. (murowaną). Tu car Piotr I ochrzcił pradziada (był murzynem) Puszkina.

Idąc dalej mijamy kamienicę, w której mieszkał J. I. Kraszewski i wchodzimy na podwórze domów profesorskich, gdzie miesz-

kał m.in. Juliusz Słowacki z rodzicami, a później z ojczymem, na murze znajduje się popiersie Słowackiego. Ciekawa jest historia Jego rodziny. Zatrzymujemy się koło kościoła św. Michała (fundacja Lwa Sapiehy). Bud. w l. 1594-1627. Wew. znajduje się nagrobek fundatora i jego dwóch żon. Obecnie jest tu Muzeum Sztuki. W pobliżu jest kościół św. Anny (z 1504 r. odbudowany po pożarze w 1581 r.) i kościół Bernardynów (św. Franciszka i św. Bernardyna) – zbudowany ok. 1500 r. W chórze tej świątyni śpiewali dziadkowie Maryli Rodowicz, tu śpiewał Bernard Ładysz pochodzący z Wilna. Obok znajduje się pomnik Adama Mickiewicza. Istnieje powiedzenie, że kto nie widział w Wilnie trzech kościołów obok siebie, ten nie był na Starówce. My widzieliśmy.

Kolejny punkt, gdzie zatrzymujemy się dłużej, to Muzeum A. Mickiewicza. Mieści się w domu przy dawnej ul. Zaulek Bernardyński (tu w 1822 r. Mickiewicz przez pewien czas wynajmował pokój). W 1911 roku w dawnym pokoju Mickiewicza powstało jego muzeum, czynne do wojny 1939 r. Ponownie zastało otwarte w trzech pokojach w 1983 r. Pani kustosz piękną, śpiewną polszczyzną i w bardzo wesoły i dowcipny sposób opowiada o Adamie, jego życiu, twórczości i miłości. W kolejnym pokoju pan kustosz (Litwin) przybliża nam twórczość i życiorys Adama. Było to bardzo ciekawe spotkanie z wieszczem.

Ostatni punkt zwiedzania Wilna – to kompleks uniwersytecki. Przechodzimy koło pałacu prezydenckiego, duży gmach, flaga na szczycie, a więc Pani prezydent urzęduje. Dziwne, nie widać obstawy, ludzie przechodzą swobodnie, spokój i powaga, nie widać fanatyków. Oby tak było w Warszawie. Zatrzymujemy się przed kościołem (akademicki) św. Jana. To najstarszy kościół Wilna. Budowę rozpoczęto w roku chrztu Litwy – 1387 (Władysław Jagiełło), a zakończono w 1426 r. Do XIX w. wielokrotnie odbudowywany i przebudowywany. Piękne i bogate wyposażenie wnętrza. Wewnątrz znajdują się pomniki wybitnych Polaków,

m.in. A. Mickiewicza, Syrokomli, Moniuszki (był tu organistą), Kościuszki. Obok świątyni również stara dzwonnica (najwyższa budowla na Starym Mieście).

Uniwersytet Wileński. W r. 1570 jezuita przy swoim kościele św. Jana założyli Kolegium Jezuickie. Tę szkołę w r. 1579 król Stefan Batory przemianował na uniwersytet, który w późniejszych latach nosił różne nazwy. Po I wojnie światowej do 15 grudnia 1939 r. nosił im. Stefana Batorego. Przechodził różne represje ze strony władz carskich i sowieckich. Kompleks budynków zajmuje spory obszar Starówki. Posiada 12 dziedzińców noszących nazwy słynnych nauczycieli i absolwentów, np. Mickiewicza, Lelewela, Smuglewicza, Poczobuta, itd. Zaliczyliśmy spacer po niektórych z nich, jest tu pełno polskich śladów, może nie zginą. Do niedawna na uniwersytet można było zdawać egzamin w jęz. polskim. Niestety, to już przeszłość. Studiuje tu ponad 20 tys. młodzieży.

Kończymy zwiedzanie, wsiadamy do autokaru i podjeżdżamy pod duży dom handlowy, trzeba wydać posiadane lity. Czynimy zakupy. Wracamy do autokaru obciążeni zakupami (dość często słychać szklane odgłosy, wiadomo). Żegnamy się z p. Teresą i w drogę do Polski. Żegnamy Wilno i Litwę, a późny obiad jemy już w Augustowie. W nocy jesteśmy w Częstochowie. Koniec wędrowania! Do domu - spać i odpocząć.

Może za dużo napisałem. Tak wyszło. Jeśli są błędy i nieścisłości, to należy pamiętać, że nie jestem filologiem, historykiem, geografem, tylko emerytowanym lekarzem wet., który lubi odwiedzać różne zakątki dawnej i obecnej Polski.

I całkiem na koniec. Dobrze, że istnieje firma „Złoty Wiek”, która w sympatyczny sposób organizuje wyjazdy. Wiem, że niektórzy wyjeżdżali już kilkakrotnie i byli zadowoleni (zastanawiam się czy aby to nie „cisi wielbiciel” p. Marzenki, może mąż nie zabroni Jej wyjazdów!?).

*Częstochowa, 27 października 2010 r.
Andrzej Szlichta*

**Śląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna
z okazji 20-lecia istnienia samorządu zawodowego lekarzy weterynarii**

ZAPRASZA

członków naszej Izby do uczestnictwa w prezentacji na łamach

Biuletynu Informacyjnego ŚLIL-W

i w konkursie fotograficznym pod hasłem:

WET-FOTO - NIE TYLKO PACJENT.

Zdjęcia o tematyce związanej ze zwierzętami, w ilości maksymalnie do pięciu od jednego autora, prosimy nadsyłać na e-mail biuro@izbawetkatowice.pl

lub izbawetkatowice2@op.pl do dnia 30 czerwca 2011 r.

Zainteresowanych prosimy o zapoznanie się z regulaminem prezentacji również na stronie www.izbawetkatowice.pl

**Regulamin uczestnictwa w prezentacji i konkursie fotograficznym pod hasłem
WET FOTO - NIE TYLKO PACJENT
organizowanym przez Śląską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną
z okazji 20-lecia istnienia samorządu zawodowego lekarzy weterynarii.**

1. Uczestnikiem prezentacji może być wyłącznie lekarz weterynarii, członek Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.
2. Nadesłanie zdjęć oznacza zapoznanie się i akceptację niniejszego regulaminu.
3. Przesyłając zdjęcie autor jednocześnie wyraża zgodę na jego nieodpłatną publikację.
4. Nadsyłane zdjęcia mogą być wyłącznie własnego autorstwa.
5. Każde zdjęcie powinno być opatrzone tytułem oraz imieniem i nazwiskiem autora.
6. Temat zdjęć powinien być związany ze zwierzętami (domowymi, dzikimi, ssakami, ptakami, owadami itp.).
7. Jeden autor – uczestnik prezentacji – może nadsłać maksymalnie do 5 zdjęć.
8. Zdjęcia o parametrach 8.000.000 pikseli można przysyłać na e-mail: biuro@izbawetkatowice.pl lub izbawetkatowice2@op.pl do dnia 30 czerwca 2011 r.
9. Nadesłanych materiałów redakcja nie zwraca.
10. Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru zdjęć do publikacji.
11. Termin nadsyłania zdjęć – 30 czerwca 2011 r.
12. Wyboru trzech najlepszych zdjęć w celu przyznania nagród dokona Rada Śl.IL-W.

NA OSTATNIEJ STRONIE...

Kiedy pytają mnie, które święta lubię bardziej, to ochocho odpowiadam, że od pewnego czasu zdecydowanie wolę Wielkanoc niż Boże Narodzenie. Najważniejszym powodem jest to, że na Wielkanoc na stole nie króluje „wspaniała” ryba KARP. W związku z tym powiatowemu odpada martwienie się o jego dobrostan w sklepach. Na wielkanoc, na stołach pojawia się to, co każdy normalny Polak jeść powinien. Szynki, najlepiej z taką tłuszczową otoczką, polędwice, kielbasy, żurki, sałatki z majonezem i oczywiście JAJA. Jaja po uprzednim gotowaniu powinny być malowane, skrobane, ewentualnie drapano. A potem ciasta, baby, makowce itp., itd.

I tu zaczyna w głowie powiatowego migotać czerwone światełko. Powiatowy zaczyna myśleć, czy to co konsumuje, a chodzi mi tu wyłącznie o produkty pochodzenia zwierzęcego, zostało używane od zwierząt, którym zapewniono dobrostan, czy we właściwy

spójny sposób były karmione, czy miały podczas tuczu i chowu właściwe warunki, zapisane w odpowiednich przepisach, czy były prawidłowo transportowane, czy wpuszczono je do spełniającego warunki magazynu żywności, czy dostały po głowie właściwym urządzeniem, czy parametry urządzenia do „narkozy” były prawidłowe i spowodowały przejście w sen, który staje się początkiem produkcji pożywienia dla nas, ludzi.

I wreszcie to, co na wielkanocnym stole najważniejsze - JAJA. Tu naprawdę sprawa jest poważna. Powiatowy zastanawia się, co te znaczki na skorupkach oznaczają, sprawdza przepisy i zaczyna „kumać”, że chodzi o metody chowu pocziwych kur. I tu znowu pojawiają się koszmary, czy kura w klatce była już rozgęszczona, czy jeszcze nie, czy może była na ściółce, czy wreszcie miała możliwość korzystania z wybiegu na wolnym powietrzu. Jak była w klatce, to czy miała tam możliwość wstawania, przejścia paru kroków i może najważniejsze, czy zdążyła popatrzeć do tyłu, żeby sprawdzić jakie dzieło udało się jej stworzyć. A jak była na ściółce, to czy ściółka była sucha i czy przypadkiem nie miała problemów ze znalezieniem właściwego miejsca do wykonania najważniejszej dla niej czynności i nie chodzi tu o jedzenie, czy odwrotność jedzenia. Czy miała miejsce, żeby w spokoju usiąść i znieść ten „symbol” wielkanocny. A jeżeli kura chodziła sobie na wybiegu, to czy była zabezpieczona przed paskudztwem ze światła zewnętrznego, które mogłoby spowodować, że powiatowy nie miałby spokojnych świąt, a już nie daj Boże gdyby jakiś osobnik wychodził taką noskę i doszłoby do zapłodnienia, to czy miałby prawo ugotować ten „symbol”, potem jeszcze stuknąć się nim z rodziną i zjeść? No cóż, w końcu wychodzi na to, że żadne święta dla powiatowego nie są dobre.

Wszystkim życzę miłych wiosennych świąt i umiaru w gromadzeniu złego cholesterolu.

TADEUSZ HAPETA

ANDRZEJ IRENEUSZ PAJDA (1958-2011)

Lekarz weterynarii Andrzej Ireneusz Pajda, syn Ryszarda, urodził się 15.09.1958 r. w Bielsku-Białej. Zarówno do Szkoły Podstawowej (nr 20), jak i LO im. A. Asnyka uczęszczał w Bielsku-Białej. Po maturze podjął studia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej we Wrocławiu, gdzie w roku 1985 uzyskał dyplom lekarza weterynarii.

Staż odbywał w PZLZ w Jasienicy, po czym od 1.10.1986 r. do 30.04.1987 r. pracował w WIS Bielsko-Biała, a następnie do 1990 r. w PZLZ Wilamowice. Od 1.01.1991 r. do 31.05.1992 r. pracował ponownie w WIS Bielsko-Biała, a od 01.06.1992 r. do śmierci prowadził prywatną praktykę w Wilamowicach.

Miał bardzo szerokie zainteresowania – malarstwo, grafika, sport (jeździectwo, kolarstwo górskie, kajakerstwo), turystyka górską, hodowla psów – zoopsychologia. Był członkiem Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Zmarł niespodziewanie 26.01.2011 r. Na cmentarzu w Bielsku-Białej w dniu 29.01.2011 r. żegnała Go pograżona w smutku Rodzina i liczne grono Koleżanek i Kolegów.

(MG)

HENRYK ZAJĄC (1956-2011)

Lekarz weterynarii Henryk Zając, syn Józefa, urodził się 19.01.1956 r. w Kaszubach. Szkołę podstawową ukończył w r. 1971 w Wierzbicy, woj. lubelskie, a szkołę średnią w miejscowości Wysokie, woj. lubelskie (1975). Studiował (1975-82) na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej w Lublinie, gdzie 21.10.1982 r. otrzymał dyplom lekarza weterynarii. W r. 2001 ukończył we Wrocławiu studia podyplomowe z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego, a w r. 2004 ukończył studia z zakresu weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego na SGGW Warszawa.

Po odbyciu stażu został starszym ordynatorem (1982-90) w PZLZ Zamość. W latach 1990-94 pracował w prywatnej lecznicy w Żółkiewce, woj. lubelskie. W r. 1994 rozpoczął prywatną praktykę w Rybniku, woj. śląskie. Był członkiem Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej od 1998 r.

Zmarł 16.02.2011 r., pochowany został w Rybniku.

(MG)